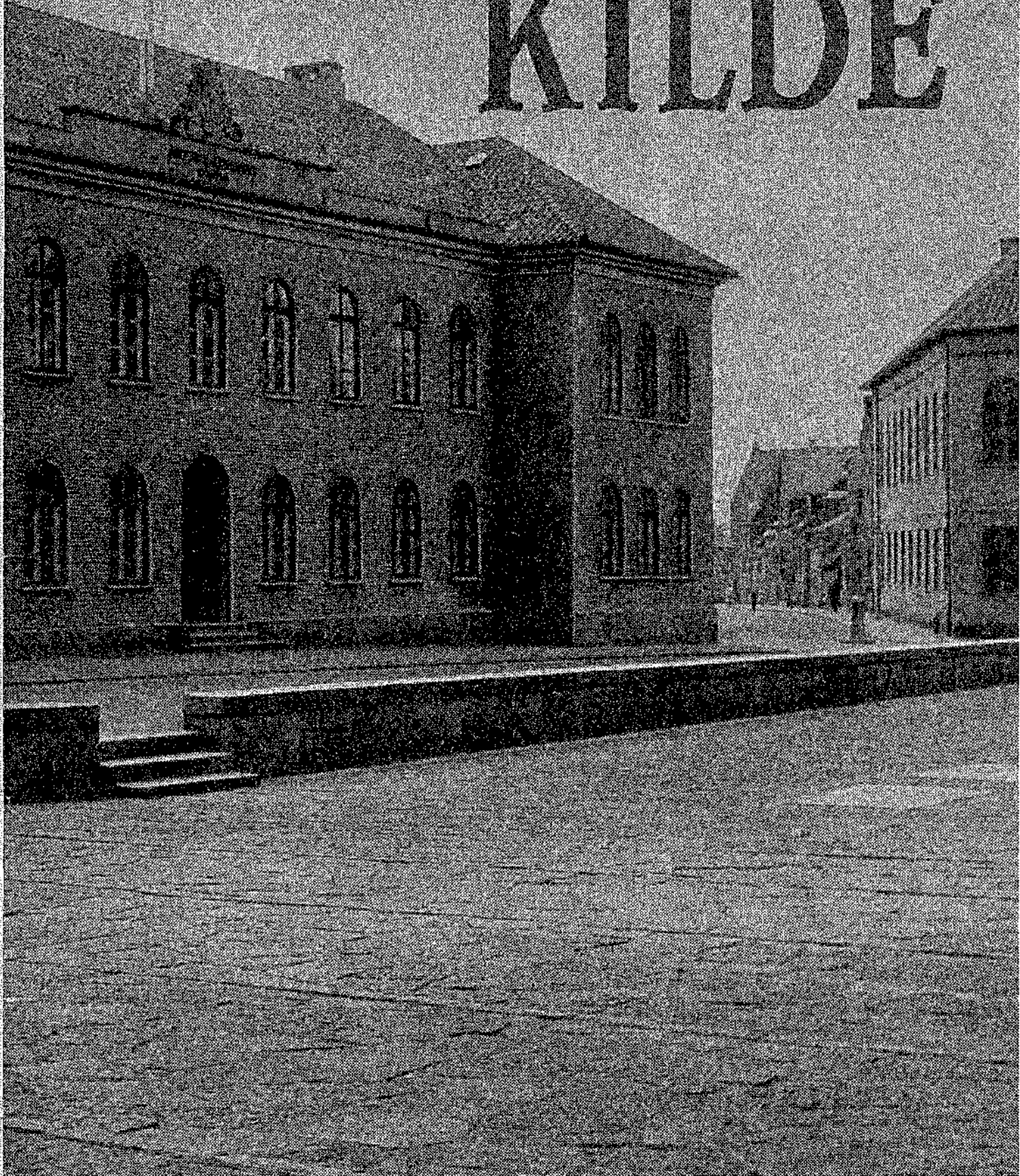

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 46 - OKTOBER - 1964

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 46 — OKTOBER — 1964

Løjtnant Vald. Jensen - in memoriam

Efter flere års svagelighed er gymnastiklærer, løjtnant *V. Jensen*, i en alder af 83 år død på Roskilde Amts og Bys Sygehus, den 4. oktober i år efter at have været indlagt få dage.

I mere end et kvart århundrede var løjtnant Jensen en af skolens mest populære lærerkræfter. Han var jyde, men virkede næsten al sin tid på Sjælland. Efter en halv snes år på kaserne i Næstved kom han som gymnastiklærer til Roskilde Katedralskole, og her var han i 32 år, til han i 1951 måtte tage sin afsked på grund af alder.

Løjtnant Jensen blev bisat fra Roskilde Domkirke den 7. oktober. En af hans gamle elever, pastor Asger Varming talte over ham og sagde bl. a.:

Vidt ud og dybt ind er det budskab nået, at løjtnant Valdemar Jensen er sovet ind. Hans gamle elever gennem de mange år, han virkede som gymnastiklærer ved Roskilde Katedralskole, vil med taknemlighed tænke på, hvormeget han kom til at betyde for dem i de betydningsfulde år af deres liv, noget man næppe fik givet udtryk for, som man burde, og som han fortjente det.

Mange glædede sig til hans timer som det særlig festlige indslag i skolelivets rytme, og mødte man uoplagt, blev man snart revet med, for fart og liv var der over hans undervisning. Han huskes som den altid veloplagte, altid helt sig selv; man vidste, hvor man havde ham.

Jeg tror, han formåede at hæve sit fag til det plan og den respekt, det fortjener, og det gjorde han i kraft af sin mandige personlighed og sit sunde syn på, hvad drenge kan og bør yde. Han krævede meget af dem, men hans greb om den enkelte i flokken for at opmuntre ham var beundringsværdigt. Streng kunne han være, men retfærdig, og han kunne gå i brechen for en elev, om fornødent, og der er vist mange forældre, som har følt hans hjertelag og forståelse i givne situationer.

— Der var lang vej til og fra sportspladsen helt nede ved fjorden, men den gav mulighed for mangan god passiar

med Vald. Jensen, og man lærte den menneskelige side af hans væsen bedre at kende, allerhelst på tomandshånd.

— Løjtnant Jensen var stolt af sin skole, og den vist også af ham. På smukkeste måde gav han sit bidrag til, at skolelivet her af mange huskes som noget lyst og fæstligt.

Den sidste dag på skolen var tung for ham. Sliddet havde ikke bøjet ham, og han forekom endnu ungdommelig — men klokken skulle ikke mere kalde til hans timer.

Sindets rankhed vedblev at præge ham, og med stor styrke kæmpede han sig igennem de sidste års sygdom, stadig den samme, god at møde for gamle elever.

For løjtnant Jensen var forbindelsen mellem Katedralskolen og domkirken ikke blot det historiske, traditionelle nabo-
skab, men af personlig art. Hjem, skole og kirke var for ham den naturlige, nød-

vendige treklang i livet, det liv, de sammen og hver for sig er sat til at tjene.

For godt 300 år siden skrev en Roskilde-
rektor*) en salme, som endnu står i salmebogen:

„I Jesu navn skal al vor gerning ske“.

Sidste vers lyder:

I Jesu navn
vi leve og vi dø,
et liv i ham er sjælens sande gavn,
vinding er os det at dø.
Engang han skal
ved sit mægtige kald
os byde op at stå
og i Guds rige gå,
der vi da med lyst og fryd
skulle se Guds åsyn blid
og en evig ære få.

Det er det kristne budskab, som det stadig forkyndes, også i denne kirke, hvor Valdemar Jensen havde sin plads. —

Asger Varming.

*) Johannes Friederichsen 1638—41.

Når katedralskole-læreren faldt i søvn i timerne

Læreren har den skæbne, at han af eleven gerne mindes for sine lidt aparte sider. Elever glemmer aldrig den dag, da læreren tog fejl og gav den forkerte skylden for en gavstyvstreg. Han husker de timer, da læreren var vred, hvor læreren led nederlag eller blev sat til vægs ved en kvik bemærkning. Det er sådanne hændelser, som sætter krydderi på mange gode skoledages monotoni, og kun alt for sjældent når eleven at komme til at kende sin lærer bag kulisserne.

Først var der *Kristian Mikkelsen*. De ved ham med latinbogen (*Italia terra est, Sardinia insula est o. s. v.*) Den mand holdt vi meget af, men vi kunne være nogle labaner i hans timer. Fremragende sprogbeagvet og lærd var

*Typer, man i dag leder forgæves efter:
sad for mere end 50 år siden bag
skolernes katedre. - Overlærer Martin
Hansen, Hedebusene, mindes sin skole-
tid ved Roskilde Katedralskole.*

han. Man fortalte, at han havde fået tilbudt et professorat ved Københavns universitet. I 1890 havde han vundet en af kultusministeriet udsat pris for en dansk sproglære. Når han hørte os i lektierne, kunne han pludselig udbrude: Stop! Hva' var det, du sagde? Det skal jeg lige have noteret i min lommebog. Det skal med i min lærebog for professorer og

viderekomne! I 1911 udkom hans udførlige „Dansk ordføjningslære.“

Nogen stor pædagog var Mikkelsen desværre ikke. Altid blev der layet halløj i hans timer. Det værste, vi kunne gøre ved ham, var, at klassen før en dansktimes begyndelse vedtog at være helt stille. For når den eneste lyd fra klassen var en elevs stille og enstonige oplæsning, kunne Mikkelsen ligefrem falde i søvn.

Når Mikkels hoved faldt helt ned på bogen, vågnede han med et sæt, rettede på næseklemmen og sagde: Nu blev det sgu borste for mig! Hvor langt var det, vi kom?

„Pister“ kaldte vi ham også. Navnets op-

rindelse skrev sig fra nogle mærkelige hvislende og læspende bilyde ved hans tale — antagelig på grund af dårligt tilpassede forlorne tænder. Ikke desto mindre var han ekspert i det danske sprog. Når vi på seminariet brugte hans store grammatik, tænkte jeg tit med beundring tilbage på min gamle lærer. Mikkelsen gik altid med et stykke lakrids i munden, og når han skulle skænde lidt på en doven elev, kunne det ikke undgås, at der kom sorte stænk både i elevens ansigt og læsebog. „Idh! Georg Sgu f..... g... mig, hvad laver du nu? Og så for „Pister“ ned og daskede Georg med begge hænder i hovedet, som dog var omhyggeligt gemt under drengens arme.

Realklassen 1911

Bagste række: Dagny Pedersen (Taastrup), overlærer, Hedehusene; Elisabeth Kragh (Karlslunde), overassistent ved post- og telegrafvæsenet, Valby; Thomas Thomsen (Lejre), revisor, København; K. M. Conradsen (Roskilde), snedkermester, afgået ved døden; Erna Gammeltoft (Roskilde), gift Christensen, Skovlunde; Sofie Skaarup (Roskilde), gift med rektor Willumsen, Ribe, nu afgået ved døden; Holger Jeppesen (Roskilde), grosserer; Tobias Henriksen (Lyngby), fhv. gårdejer, Roskilde; Georg Jensen (Taastrup), fhv. vognmand, Taastrup; Michaela Hansen (Roskilde), eksam. jur., gift Christensen, afgået ved døden.

Midterste række: Carla Holtzer (Roskilde), gift Jensen, Roskilde; Martin Hansen (Taastrup), overlærer, Hedehusene; Knud Schultz (Roskilde), kaffehandler, afgået ved døden; Ebba Heckscher (Roskilde), gift Simonsen, Charlottenlund.

Forreste række: Kaj Jørgensen (Roskilde), Kgl. dansk Anm. Klubs tekniske afdeling, Roskilde; Johs. Fabricius (Kimmerslev), statsaut. revisor, afgået ved døden.

Klapsene mærkede Georg ikke, men han hylede op, indtil manden forfærdet holdt inde. — Gjorde det ondt, Georg? — Jahh-uhuuu! — Det er jeg meget ked af, sagde den rare gamle mand. Nu skal du få et lille stykke lakrids, så må du ikke græde mer. Og straks hørte Georgs hulken op.

En dag måtte Mikkelsen gå ud og hente rektor *Adam Gottlob Oehlenschläger Hauch* (tidligere lærer ved soakademiet, derfor kaldet „kanonen“ eller „kanonbåden“). Vi drenge havde hængt et stykke brænde op i et skab og derefter aflåst det. Ved hjælp af en tynd sort tråd, som Mikkelsen ikke kunne se, kunne vi få klodsen til at larme i skabet. Da „kanonen“ kom, var det hele naturligvis fjernet. Vi fik en ordentlig skylle med trusler om anmærkninger og bortvisning, hvis vi ikke opførte os ordentligt. En elev blev virkelig bortvist i min tid. Grunden var, at han — og ikke faderen — havde skrevet under i karakterbogen med anmærkningerne.

Gymnastik- og tegnelærer *Enevoldsen*, som tidligere havde været sergent, satte vi også stor pris på, og det både som lærer og som menneske. Han forstod helt anderledes at slå til. Man kan næsten endnu mærke hans „nødder“ (knoer) eller „tagsten“ (knytnæver), som faldt ned i hovedet på os. Eller den hæl, som aldeles uventet brasede ned fra katederet og ramte ens storetå, når man var blevet kommanderet „Herop!“ Læg så hovedet til Elverhøj, sagde Volle. Elverhøj var hans bøjede venstre arm, og med venstre hånd dækkede han elevens øre, mens lussingen knaldede. Vi betragtede det som en udmærkelse at blive afstraffet af Volle uden at tude. Og hvor kunne vi godt lide denne mand!

Heiner kaldtes „Krebsén“. Hans fransk og *Schönaus* engelsk sidder udmærket fast den dag i dag. Deres undervisning var effektiv. Det samme gælder om vikar cand. mag. *Bou-do* med tilnavn „Nasen“ (udtalt på tysk). Hans tyske remser sidder der endnu. Her er sætningen om den berømte Kuhstall (klippehule ved Schandau i Tyskland); på en af væggene stod følgende inskription: Es ist geschehen, est ist geschehen! Ich hab' den göttlichen Kuhstall gesehen! Men nedenunder havde en turist skrevet: Ich hab' es gelesen, Ich hab' es gelesen! Es ist ein Ochs im Kuhstall.

gewesen. Og en anden: Die Arbeiter, die Schokoladewagen laden, laden Ladenmädchen ein.

Overlærer *Schoustrup* fik mig vænnet til at nyse indvendigt, d. v. s. at jeg spærrede af for luftstrømmen fra halsen før eksplosionen. Schoustrup kunne ikke fordrage nysen.

Hørte han en elev nyse, for han op fra katederstolen, så den knaldede mod væggen, og brølede: Nys i dit lommestørklæde, dit svin! Her kaster du 100.000 millioner bakterier ud i luften til os andre!

Den lærer, jeg holdt allermest af, var den landskendte geografi-bogsforfatter *C. C. Christensen*. Det var forøvrigt også ham, der gav mig de fleste klø. Han slog ellers meget sjældent. Han underviste i naturfag. I naturhistorielokalet, hvor bordene var opstillet amfiteatralsk, sad Chrismand i centrum med en lang bambusstang, så han om nødvendigt kunne daske hver enkelt elev blidt i hovedet.

En dag, da jeg skulle til konfirmationsforberedelse i domprovstegården, snød jeg mig til i naturhistorietimen at kigge lidt over på et par skriftsteder, mens Chris gennemgik bier og hvepse. Han opdagede det og brølede: Martin! Hvad er det, du er optaget af, mens jeg gennemgår dine lektier? Kom herop! Se her, Hvad er det så for en bi? — Træhveps, svarede jeg, og fik en knaldende lussing. — Og den der? — Snyltehveps — atter en på kassen. — Og den? — Humlebi, og så sang den tredje lussing ned over mit arme hoved. Mine svar havde været aldeles korrekte. Alligevel fik jeg, da jeg kom tilbage fra domprovsten, besked om at komme op til Chris for at give ham en undskyldning for min frække opførsel.

Formodentlig har jeg set med forundrede øjne på min kære, vrede lærer, for jeg havde vitterligt intet frækt sagt. Men han var antagelig blevet irriteret over den ro, hvormed jeg tog det hele. Da jeg havde afleveret min undskyldning, var det gode forhold mellem lærer og elev genoprettet, og det holdt resten af skoletiden.

Vor sanglærer, domkantor *Jähnigen*, husker jeg især for hans store mave. Når han skulle spytte, rødede han med fødderne under flyglet efter spyttebakken, en stor, firkantet trækasse med strandsand i. Det endte

gerne med, at en hjælpsom elev sprang op og anbragte kassen, så han kunne spytte i den i en flot bue ud til siden. Når han skulle spytte fremefter, landede der som regel lidt på hans vest.

Undertiden kom sanginspektør J. H. Nebelong på besøg. Hans korpus stod på ingen måde tilbage for Jänigens. Jeg kan endnu høre de to standse og puste ud som dampmaskiner på de sidste trappeafsætter, når de skulle de tre etager op til lovsangssalen.

En af de første dage efter optagelsesprøven blev „de nye“ døbt under vandposten, som også kunne bruges, når en dårlig kammerat skulle have buksevand. Begge dele var forbudt, men foregik alligevel — altid med et opløb som skærnbræt. Snart var „gårdhunden Trofast“, den sindige overlærer *Lassen* med de smukke hvide whiskers, på sin post og spredte os med sin stok ud over pladsen. Bortset fra kostskolerne var Roskilde Katedralskole det eneste provinsgymnasium på Sjælland.

Nogle cyklede eller kørte i åben vogn 10—15 km hver morgen, så de var friske, når de nåede skolen.

„De rejsende“ var de elever, som kom med toget. Det var nok ikke altid lige rart at være i kupé med sådan en flok. Det hændte jo, at vi skulle have et lille mellemværende afgjort på vejen hjem. Men naturligvis var der altid mønsterværdig orden, når konduktøren på sin tur hen ad trinbrættet udvendig på vognen nåede hen til vort kupévindue for at billettere.

Roskilde Katedralskole var en fortrinlig skole. I min realskoletid fra 1906—11 var der en sympatisk og energisk lærerstab, som vi holdt af, og som formåede at give deres elever en udmærket opdragelse i ordets bedste betydning og en god ballast af kundskaber at bygge videre på. Det holdt stik både når det gjaldt studier, og når man skulle ud at klare sig i det praktiske liv.

Martin Hansen.

Sæt klassekammeraterne stævne!

Medlemmerne erindres om stiftelses- og jubilarfesten

lørdag den 7. november kl. 18

på hotel Prinsen, hvortil tilmelding endnu kan nås ved opringning til Prinsens portier, telf. Roskilde 35 80 10. Sidste dag lørdag den 31. oktober. Hotel Prinsen er jo foreningens stamcafé, og direktør Jacobsen er særdeles kulant, når han tilbyder en fin middag med vine, kaffe og betjening for 40 kroner. Det er faktisk uhyre billigt. Kuvertprisen ved den store fællesfest for hele landet i København ligger i et helt andet prislæg.

Vi synes, at festen bliver finere, og ved, at den bliver morsommere, når alle nyder det samme. Hertil kommer, at de mange privatbestillinger på drikkevarer ved bordet forsinkes og besværliggør både servering og betaling, foruden at regningen som regel løber op i

skyerne. Bestyrelsen mener derfor, at alle står sig ved at betale en fast kuvertpris.

Då jubilarerne altid møder i festdragt, synes bestyrelsen, at alle deltagerne bør gøre det, også fordi festdragt nu engang sætter feststemning. Mangel af kjole eller smoking skal naturligvis ikke afholde nogen fra at deltage. Alle er lige velkomne. Derfor har vi også på indbydelsen skrevet: kjole, smoking, mørkt tøj.

Det er vort håb, at medlemmerne vil glemme hverdagens besværligheder for en stund for at slappe af i gamle skolekammeraters uforlignelige selskab. Sæt dem stævne.

Mød om muligt allerede til generalforsamlingen på skolen kl. 14,30. Bagefter er der lejlighed til en rundgang under rektors førerskab.

Bestyrelsen.

HROAR OG PALLAS gennem tiderne

Nede i formandens kælder findes Roskildenser-Samfundets arkiv. Ved at se det igennem fandt jeg de gamle regnskabsbøger fra skoleforeningen Hroar og mange gamle Pallas'er. Tegningen herover er netop hentet fra en gammel Pallas-forside. Arkitekt Svend Harboe (st. 1915) kan udpeges som ophavsmand til værket.

Jeg fik den idé at spørge fire gamle elever fra fire forskellige årgange om deres syn på Hroar og Pallas i deres skoletid og hvilken betydning, de havde haft for dem. Her er deres svar.

red.

Clara Hammerich, st. 1911:

Midt i en oversættelse af Sigurd Hoels bog „Syvstjernen“, Ude og Hjemmes brevkasse, og tilrettelæggelse af en flamsk antologi, hvis 30 bøger til udpluk truer med at vælte ned over min seng og begrave mig, rammes jeg af vor meget ærede redaktørs anmodning om at skrive om foreningen „Hroar“, som dens liv formede sig i 1910! Det ligger altså så langt tilbage i erindringen, at det i de to dage siden opfordringen kun stiger som ganske små bobler op fra bunden af et meget, meget dybt hav. Men jeg får en hjælp fra redaktøren — hun sender mig regnskabet fra et punchesold 17/12 1910:

Tegnestifter	0,50
10 fl. punch à 62 2/5	6,24
35 servietter	1,50
1 franskbrød	0,05
2. lagkager à 2 kr.	4,00
Stegning af ænder	1,00
27 stk. rundstykker	0,54
Leje af service	1,50
14 alen hvidt papir à 3 øre	0,42
1 rødvingglas	0,65
2. punchglas à 32 øre	0,64
25½ pund and à 70 øre	17,85
8 fl. rødvin à 75 øre	6,00
Pedellen (tillavning af mad m. v.)...	7,00
	<hr/>
	46,89
Retournering af flasker m. m.	0,39
	<hr/>
	47,28
	<hr/>
Deltagernes tilskud à 65 øre, ialt	19,50
Overskud fra december	35,18
	<hr/>
	54,68
Senere udgifter	0,90
	<hr/>
	53,78
Overskud	6,50
	<hr/>
	47,28

Revideret af Rørdam som formand, og for komiteen T. Emanuel Hansen.

Det herved fremkomne overskud blev skænket til en fattig familie, kr. 6,50.

Se, det er jo et tidsbillede, som man ikke tænker over hver dag, skønt man idelig klager over de dyre tider. Hvem vil nu om dage påtage sig at levere 25½ pund and for 17,85, endsiige da stege disse dyr til alles tilfredshed for 1 krone? Og hvor var det billigt at slå glas i stykker! Vi kan dog ikke have været særlig vilde, når der kun gik tre glas med i løbet.

Og så kunne man være bekendt at være godgørende bagefter med 6½ krone, ja, ja, det kunne den fattige familie få 325 rundstykker eller 10 flasker punch for til mange glade aftener.

Rørdam var altså formand for „Roar“ 1910-11, og han har sikkert sat en eller anden skolekomedie op det år, men her svigter min

hukommelse mig; jeg mindes kun et foregående år med „Den politiske Kandestøber“, hvor min nuværende mand og svigerinde Miller deltog uden dog at vise et så afgørende talent for teatret som Rørdam. Emanuel Hansen var den anden revisor, og tillige min sidekammerat på bageste bæk i klassen, indtil en ublid skæbne skilte os ad. Dengang gik enhver kvindelig elev med agtelse for sig selv med korset, hvori talrige elastiske fjedre var indsyet. Da jeg var ret så svulmende, havde en af disse fjedre arbejdet sig ud, og den stak jeg i en revne i pulten mellem Emanuel og mig og lod den svirpe og summe. Pludselig rev den sig imidlertid løs og landede på matematiklæreren, Rasmus Pæsens, kateder. Så blev Emanuel udskiftet med den lærde Peder Pedersen.

Vi havde mange politiske diskussioner i „Hroar“, måske mest året før, da foreningen lededes af et triumvirat (jeg ved ikke, hvem der egentlig var formanden): Anton Nielsen, nu afgået dommer, Hans-Marius Hou-Jensen, professor, død under besættelsen, og Åge Gullestrup Nielsen, nylig død, en fremragende læge i Give. Miller og jeg forstod tit ikke deres højtstræbende politiske anskuelser, men da Hans-Marius engang endte sin bevisførelse med, at „så måtte man lade være med at få børn“, protesterede vi og sagde, at det ville vi i hvert fald ikke gå med til. Vi var stok-konservative hjemmefra, så os kunne de ikke omvende til det mere radikale. Iøvrigt havde vi diskussioner om skolens sportsplads, der lå os meget på sinde, og om efterdønningerne af striden mellem rektor Hauch og mag. Pio, som hele skolen jo havde deltaget i, så vi var splittet i Hauchianere og Pionerer. Da Hauchs før han blev rektor, havde boet på 2. sal i vor ejendom på torvet, og vi var meget gode venner, herskede der dog ingen tvivl om mine sympatier i den strid — hvor var der få problemer i en pigeherne dengang, når man var den yngste og grønneste i klassen og først fyldte 17 år dagen før den skriftlige eksamen begyndte!

Clara Hammerich,
f. Flensborg.

★

— — —
 Det synes som om aktiviteten i Hroar i midten af tyverne stod temmelig stille. En forespørgsel til elever fra den tid gav et meget negativt resultat. Ingen kunne huske, at der var sket noget af betydning. De mindedes ingen fester og vidste, at det havde knebet gevaldigt med at samle stof til Pallas. En enkelt kunne huske, at man engang havde bedt lektor Ilsøe om at holde et foredrag, fordi de syntes, at nu måtte der ske noget.

Det var alt, hvad der kom ud af at spørge en halv snes elever fra 1924-27.

Ole Andresen, st. 1956:

Der laves historie og historier ud af mange tildragelser, men ingen med større glæde end den, der er ved at fortælle om „gamle gilder“. De fester jeg var med til står selvfølgelig som de uovertrufne. Hverken før eller siden kan de have været så gode. „Kan du huske da ..... hahohaaho.“

Mine minder er så tidlige — 1954—55—56 — at enkelte måske husker den fulde sandhed. De døde tidspunkter, den mislykkede underholdning, pigen der gik med en anden og lignende. Det kan også være, at det morsomste var det, der var lige ved at ske.

Tiden vil læge disse skæmmende sår, ligesom minderne om de grå dage mellem festerne vil blegne, og tilbage bliver mindet om „en varig fest“. Den slags fejl-erindringer — især om fester — er det beskåret alle at være i besiddelse af.

Disse modererende bemærkninger er anført

for at formilde den skeptiske, ham med den klare hukommelse, ham der ikke synes, man kan være bekendt at lade sig rive med af bevidst sentimentale følelser og lyse minder om fester. Nu er forbeholdene taget ... Det er heller ikke socialt acceptabelt at drikke sig fuld.

Forberedelserne og forventningerne strakte sig tidsmæssigt mange gange længere end festen selv. Når man har glædet sig til og måske endda arbejdet for en fest, tillader mindet ingen fiasko.

Og lad os da sødt mindes den forventningsfulde nedtælling af tiden til jule-, påske og efterårsold samt til skoleballet, til kammeratskabsaftenerne og idrætsfesterne, og til besøget af svenskerne ... Det var måske alligevel en varig fest.

Arrangørerne. Dem, der lavede det praktiske og havde æren. Aftaler med Døssing, budget, male vægdekorationer, sidde ved kassen, dekorere den sprit-løse bar med spirituose motiver. Skal vi nu lave Aften i Neapel? Paris om foråret? St. Pauli? Ligegyldigt hvad det blev, så huskes det ens. Bordpapir med plakatfarver og tegninger af lærerne.

Scenemester for det praktiske var Per Hors. Kom først — gik sidst. Et handicap, når han skulle følge en pige hjem. Til gengæld fik Hroar-formanden æren af at holde en række taler i aftenens løb: „Velkommen. Tak. God fornøjelse. Velkommen til lærerne. Tak. De smukke og charmerende damer. TAK. — Og nu vil rektor Fogh holde en af sine tre julefesttaler. Tak i lige måde. — Den har vi hørt. — Intet hensyn til oversidderne. Så er der Pallas. Tak. Så er det slut. Tak for iaften. Bestyrelsen rydder op. Tak.“

Underholdningen. Pallas. Før min tid oplæsning af et skrevet vittighedsblad. Lidt før min tid mere underholdningspræget, og i min tid en tilstræbt cabaret-stil. Så ved samtidige det, hvis det ikke kunne genkendes. Johs. Irgens lavede hovedparten af teksterne, og vi dannede par før Ryg og Kaas, før Helmuth og Reumert. Jeg læste nogle af vitserne, viserne og monologerne igår. Hækkerup og hans cement var blidt i sammenligning med det, der blev sagt og sunget i min tids Pallas.

Injuriespørgsmål blev undgået. Af to grunde. Den anden var, at en blid form blev forsøgt ved hjælp af søde pigers medvirken. Husk

her bl. a. Lone Brunø og Laura Holst. En idé om et pigekor i sorte netstrømper blev pure afvist. Tribunen kunne ikke holde. Den bestod af seks bænke. Desuden var moralen præ-ulladahlerupsk. Ved det gode gamle flygel sad jazz-Jens. Han var det kunstneriske islat, og underlagde de noget uskoledede stemmer med blid musik. Det var fester uden spiritus. Soldet skulle altså foregå med noget andet end spiritus, hvilket er umuligt. Kan man tænke sig et orgie på en mælkepop? Stik mig lige en ymer til. Nu skal der være fest. Nej. Bare én øl er nødvendig for at opretholde illusionen; og den hentedes f. eks. ved harmløse udflugter til Roskildes små bevertninger. Og så vendte man hjem. Hjem til skolen. Nu skulle der festes. Nu skulle der grines. Stemningen var høj. Man skrædede över gården. Musik lød ud af vinduerne. Man slog måske lige et slag ind til højre...

Festsalen var sungsalen. Den blå. De mærkelige løver lå på spring over dørene og stirrede ned på de olympiske 60-watt pærer. Salen havde en for fester optimal størrelse. Den kunne overses og overhøres. Orkestret anbragt ind mod biblioteket. Scenen var sat. Og i de runde vinduesnicher ventede andre løver på små fakler.

Stort mere er der vel ikke generelt at sige om de skolefester. Noget andet er ens egen fest og gruppens minder. Til slut må det huskes, at det ikke kan nytte at feste videre alene på gamle Hroar-minder. Hver fest skal for at blive god være et gilde i sig selv. Der skal ikke roskildenserfestes for at finde gamle dage. Nok er de gamle dage den ydre anledning til, at vi mødes, men det skal ikke kun være „Kan du huske da ..... hahahoo-haa.“ Mød op som de delvis forandrede og nye mennesker vi er til en helt ny fest. For vi er vel ikke blevet kedeligere?

Ole Andresen.

★

Arne Bjerg-Nielsen, st. 1963:

Hvor nødigt vi end vil, må vi medlemmer af menneskeracen, racen med de fleste hjernevindinger, dog indrømme, at vore tanker, handlinger, fordomme etc. i højeste grad er præget af det milieu, de omgivelser, vi lever

i og med. Ingen vil vel benægte den store betydning, opdragelsen har for vort senere såkaldte „selvstændige“ liv. Her indgår tiden som gymnasiast måske, hvem ved, som det vigtigste led i opdragelsen, idet den danner, uddanner, retter og, lad os indrømme det også, ensretter os en smule i en meget følsom alder med lærere, kammerater, foreninger, blade etc.

Nå, til sagen:

Gymnasieforeningen Hroar levede i min gymnasietid (1960—63) i bedste velgående og med et p. gr. a. det store elevantal enormt medlemsskab (ca. 350—400 medlemmer) og en halvårlig omsætning på ca. 5000 kr. Det er tal, som nok kan få det til at svimle for en gammel elev. Samtidig må det dog siges, at selve foreningsmoralen i takt med det stigende medlemstal også har forandret sig en del. Fra at være en lille, isoleret forening, hvor den studentikose polemik, en vi-kender-da-alle-hinanden stemning og en langt mere aktiv indstilling hos medlemmerne var det, der dominerede, har foreningen nu, måske p. gr. a. en ændring i hele samfundsmoralen, mere fået et præg af et sted, hvor medlemmerne nok stifter bekendtskab og hygger sig, men mere kommer for at blive underholdt end selv at underholde, og de aktive medlemmer begrænser sig nu til en lille, lad os sige hård kerne.

Fjernsynet har desværre også betydet en konkurrence, som har givet sig udslag i, at man nu ikke kan samles på aftener, hvor der er „noget godt i fjernsynet“, og at man nu må betale dyre foredragsholdere og arrangementer „kendt fra film og fjernsyn“.

Quid Novi, Pallas' efterfølger, har også ændret form. Den alt om sig gribende polemik er blevet afløst af en del elevs litterære forsøg, men det kan selvfølgelig også have sin berettigelse. Der kan såmænd være ret gode ting ind imellem. Indlæg, som før blev slettet af censuren, får nu ofte hæderspladsen i bladet. Det er kort sagt blevet et skægt, underholdende blad, som man kan more sig over, men som i og for sig ikke kan provokere andet end censuren af og til.

Men når alt kommer til alt: hvad er et gymnasium uden en forening og et blad? Dog må man se i øjnene, at forholdene har ændret

sig radikalt. Tønen indenfor gymnasiet er en ånden. Denne „Herrer vi ere i åndernes rige“ - Høstrups studentermentalitet er forsvundet. Gymnasiet er nu ikke blot for de få, men for de mange. Derfor, på trods af at det personlige præg desværre må forsvinde i en

stor forsamling, er det måske mere vigtigt nu end før med en forening og et blad til at skabe det sammenhold blandt eleverne, der selvfølgelig med det stigende elevtal bliver stadig vanskeligere at opnå.

Arne Bjerg-Nielsen.

Non scholae, sed vitae discimus

Student Hans Vestager Hansen talte ved dimittendfesten og udtrykte sin tak til skolen på sine kammeraters vegne:

Efter at vi, årets studenter 1964, nu i tre år har nydt undervisning i gymnasiet, vil mange sikkert spørge: Hvad har I lært? Hvad kan I blive? For vi skal jo alle lære noget, blive til noget, inden vi kan hænges på vor knage på livets væg. Nogle hænger højt fra begyndelsen, andre lavt, og der sker en stadig rykken op og ned. Og hvad er så skolens andel i denne bevægelse sig op og ned på livets materielle stige, som viser sig i de ydre ting? Og hvad er skolens andel i personlighedens dannelse?

Et latinsk mundheld lyder: non scholae, sed vitae discimus. — De mere latinkyndige vil vide, at det betyder: vi lærer for livet, ikke for skolen. — Men hvad er det, vi skal lære i skolen, og som skal kunne gælde hele livet?

I skolen oplæres vi i forskellige færdigheder, der senere kan omsættes i penge, og som man altså kan bruge i livet. Vort studentereksamensbevis åbner os adgang til mange uddannelser og mange stillinger, der vil gøre os til gode og nyttige samfundsborgere. Vi vil som vore forældre og lærere kunne blive agtværdige og ærede borgere, der har en titel, et embede, måske en ordensdekoration, og som får et smukt eftermæle. Vi kan få fremgang og alle de ydre ting, som vor studentereksamen lover os, og hvortil skolen har oplært os ved sin undervisning.

Men skolen, den sande og frie skole, er

ikke blot undervisning, det vil sige meddelelse af fakta, men også ånd.

Ånd er i almindelighed et noget svævende og ubestemt begreb, som man vist ikke plejer at tænke på eller tage med i sine beregninger over, hvordan ens liv skal forme sig.

Men er ånden — trods sin beskedne og tilbagetrukne stilling — ikke det, der bestemmer livet?

Og i jo højere grad et menneskeliv er bestemt af ånd og glæde over livet, vil jeg kalde det lykkeligt!

Ånd er nemlig ikke noget mystisk, ikke en indre oplevelse, der gør mennesket ensomt. Nej, ånden viser sig i glæde og begejstring, i det mindste og i det største, og i den enkeltes hele forhold til sin omverden. Når man er glad, er man nemlig så beruset, at man vil have, at alle skal være glade. De materielle goder kan skabe skillelinier mennesker imellem, men glæden er af en sådan beskaffenhed, at den forlanger, at alle skal være med.

Den glæde, som vi studenter har nu, da vi har fået vores eksamen, tror jeg er af åndelig art. Vi tænker ikke på den fremtid, der skal gøre os til agtede og ærede samfundsstøtter. Nej, vi glæder os ved vore fester og gilder, og over det kammeratskab og den ånd, der er skabt i klassen i de tre år, vi har været sammen.

I vore gymnasieår har den stemning, der er udsprunget af arbejdet med alle vore fag, gjort os til eet, uanset hvor vi kom fra, eller hvad vore forældre var, eller hvor kloge vi var rent karaktermæssigt.

I klassen nedbrydes alle skel af hvad

art, de end måtte være, thi vi lærer jo hinanden at kende som mennesker, og ikke som titler.

Hvis der er opstået samfølelse og glæde ved fællesskabet i klassen, så har skolen — uanset hvor god eller dårlig den har været rent faktameddelende — været en skole for livet. Og den, der blot en gang er blevet grebet af den glæde, der bryder frem i et sandt fællesskab, vil også søge at realisere dette fællesskab i sit eget liv sammen med andre.

Her, i dette forhold til andre, har vi æt og pligt til at være de skabende, de givende, thi vi har kun ånd og glæde og begejstring at give til vore omgivelser. Penge og andet materielt gods begynder vi jo først at skaffe os om mange år.

Mit ønske skal da være, at vi, der nu står midt i vor ungdom med al vor fryd over den eksamen, vi har bestået, kan give vore forældre og lærere, der har brugt ånd og penge på os, lidt af den glæde igen, som vi har følt i de tre år, vi sammen har gået i gymnasiet. Sker det, da varer skolens indflydelse hele livet, i hvert fald rent åndeligt, og det er sandt, når der i vor latinske grammatik står: non scholae, sed vitae discimus!

Jeg vil slutte med at bede alle de tilstedeværende forældre om at rejse sig og sammen med os studenter og realister at udbringe et leve for Roskilde Katedralskole, dens lærere, og den ånd, skolen har været behersket af i de tre år, vi har gået der.

Hans Vestager Hansen.

Vedtægter for »A. P. Andersen og hustrus mindefond« oprettet 1961 af kontorchef, civilingeniør J. P. A. Andersen, Roskilde, ved dennes 40-års studenterjubilæum til minde om hans forældre.

1.

Fondens navn er „A. P. ANDERSEN OG HUSTRU'S MINDEFOND“.

2.

Fondens kapital andrager opr. 40.000,00 kr., der indestår på konto D. 59.572 med Roskilde Sparekasse.

Fondens midler skal stedse indestå på Sparekassekonto, medmindre anbringelse i sikre Kredit-Hypothekforenings eller andre offentlige midler efter den nedenfor anførte bestyrelses enstemmige afgørelse vil give et større renteudbytte uden at risikoen for kapitalens bevarelse ændres.

3.

Fonden bestyres sammen med de øvrige midler, der henhører under Roskildenser-Samfundets Studie- og Uddannelsesfond, men skal i det årlige regnskab anføres som en særlig post både m. h. t. kapitalen og driften.

4.

Af fondens midler, herunder renterne, kan

der årlig, efter samme retningslinier som for Studie- og Uddannelsesfonden, udlånes portioner à 2.000,00 kr. til dimittender fra Roskilde Katedralskole, men der kan tillige efter indstilling fra skolens rektor ydes lån til elever i gymnasiet, der har særligt behov, og som ikke fra andre eksisterende fonds, private eller offentlige, kan opnå sådan hjælp.

Børn af jernbanefolk, der er elever eller dimittender fra Katedralskolen, skal nyde fortrinsret til lån af fondens midler.

Der kan ekstraordinært ved den samlede bestyrelses beslutning overføres indyundet renteudbytte af fondens kapital til Roskildenser-Samfundets driftsfond, men fondens kapital må ingensinde røres til dette formål.

5.

Med hensyn til vilkår for lånene, regnskabsaflæggelse, administration og revision gælder iøvrigt reglerne for Studie- og Uddannelsesfonden.

Årets jubilarer

S. E. & O.

50 års jubilarer

Studerterne 1914, nyspr.

Grosserer *Gerda Balle*, Mynstersvej 1, København V.
Læge *Verner Bloch*, Saltyærksvej 61 B, Kastrup.
Landsretssagfører *Richard Brøcker*, Skive.
Sparekasseassistent *Olof Buch*. Afg. v. døden.
Rejsebureauudirektør *Ejnar Jørgensen*. Afg. v. døden.
Ekspeditionssekretær *Edith Kjær*, Amagerfælledvej 32, København S.
Landsretssagfører *Aage Petersen*, Gråbrødretory 14, København K.
Stiftskasserer *P. L. Rasmussen*, Svenstrupvej 4, Brønshøj.
Fru *Ehba Thorning f. Rann-Bybjerg*, Kirsten Pilsvej 1, Charlottenlund.

Studerterne 1914, matm.

Civilingeniør *Kjeld Ammentorp*, Fyresvinget 20, Holte.
Fru *Martha Larsen f. Andersen*, f. t. U.S.A.
Læge *Max Søgaard Andersen*, Troense.
Stud. theol. *D. B. Davidsen*. Afg. v. døden.
Afdelingschef *Franz Ehrenreich*, Alhambravej 17, København V.
Professor dr. med. *Knud Ore Møller*, Lundsgade 8, København Ø.
Oberst *Poul Mogens Norup*. Afg. v. døden.
Tobakshandler *Georg Huld Petersen*, Sankt Pouls Gade 66 I, København K.

Realisterne 1914

Prokurist *Jenny Andersen*, Hallandsgade 16, København S.
Fuldmægtig i Nationalbanken *Ernst Bloch*, Lindegårdsvej 10 A. II, Charlottenlund.
Gårdejer *Poul Freitag*, Langemark, Frøslev pr. Store-Heddinge.
Afdelingssygeplejerske *Ida Göttsche*, Rådmand Steins Allé 16, København F.
Bankrevisor *Frederik Hansen*. Afg. v. døden.
Bagermester *Louis Jeppesen*. Afg. v. døden.
Landmand *Knud Nordholm Nielsen*. Afg. v. døden.
Motelejer *Mogens Ostermann*, Florida, U.S.A.
Bankbestyrer *Poul Enggaard*, Prinsesse Mariés Allé 1, III th., København V.
Kontorchef *Poul Petersen*, Duevej 42, København F.
Greve *Frederik Chr. Scheel*, Ryegaard pr. Kirke-Såby.
Repræsentant *Chr. Bank Østergaard*. Afg. v. døden.

40 års jubilarer

Studerterne 1924, nyspr.

Fru *Alpha Steensen, f. Andersen*, Læssøegade 13. III, Odense.
Diakonisse *Kirsten Balslev*. Afg. v. døden.
Fru *Gudrun Ludwig, f. Bloch*, Engbakken 16, Holte.
Fru *Agnes Polkmann, f. Christensen*, Skolebakken 11, Gentofte.
Læge, fru *Vibeke Fabricius Zahle, f. Hansen*, Vinagervej 5, Lyngby.
Fuldmægtig *Ellen Karen Jensen*, Falkonerallé 20, København F.
Overlærer, cand. mag. *Christian Poulsen*, Margrethesvej 107, Aarhus N.
Fru *Eli Steinert, f. Reimer*, Vej B nr. 13, Nordbyhagen, P.Å., Oslo, Norge.
Fru *Ea Koch, f. Varming*, Hulgårdsvvej 10 B, København F.

Studerterne 1924, matm.

Civilingeniør, dr.techn., *Ivar Berthelsen*, Caroline Amaliesvej 46, Lyngby.
Truels Jensen. Afg. v. døden.

Arkitekt *Niels A. Knudsen*, Rebekkevej 41, Hellerup.
 Lektor *Erling Kristensen*, Rosenvej 21, Gentofte.
 Arkitekt *Erik Morthorst*, Borrekraft 4, Lyngby.
 Godsejer *Christian Selchau-Hansen*, Alslevgaard pr. Karise.
 Landsdommer *Oluf Rejsby*. Afg. ved døden.
 Civilingeniør *Erik Skov*, Møllevang 14, Birkerød.
 Overlæge dr. med. *Erik Strandgaard*, Skørping Sanatorium, Skørping.
 Civilingeniør *Johannes Teglbjerg*, Hyldevænget 7, Lyngby.
 Kommandør *Jens Westrup*, Suensonsgade 9, København K.

Realisterne 1924

Fru *Gerda Esbjerg Petersen*, Engelstedgade 67, IV, København Ø.
 Apoteker *Kaj Frellsen*, Hovedgård Apotek, Hovedgård.
 Lærerinde, fru *Cia Galskjødt Christensen*, Brogade 13, Køge.
 Fru *Helenie Lindstrøm*, f. *Hansen*.
 Inger *Sofie Hansen*. Afg. v. døden.
 Fru *Inger Wendelboe Wulff*, f. *Johansen*, Søborg Hovedgade 24, Søborg.
 Fru *Elise Strange Holm* f. *Kierkegaard*, Joakim Larsensvej 16, København F.
 Ingeniør *Gustav Mandrup*, Nøddevænget 15, Lyngby.
 Direktør, *Svend Mandrup*, H.D., Skodsborg Strandvej 248 B, Skodsborg.
 Fru *Margrethe Richardt*, f. *Møller*, Kochsvej 2, København V.
 Fru *Erna Nielsen*, f. *Nielsen*, Godthåbsgården, Store-Heddinge.
 Oliemøller *Robert Gøhler Nielsen*, Finlandsgade 27 IV t.h., København S.
 Fru *Asta Andersen*, f. *Okholm*, Calvinsvej 58, Fredericia.
 Plantageejer *Arthur Ogilvie*, Argentina. Afg. ved døden.
 Fabrikant *Carl Werner Petersen*, Kong Valdemars Vej 18, Roskilde.
 Fuldmægtig i K.T.A.S., *Else Petersen*, Frederiksborgvej 68. IV, København V.
 Kaptajn i handelsflåden *Poul Poulsen*, Colbjørnsensgade 49. I t.v., Nykøbing F.
 Sundhedsplejerske *Inger Aasted*, Tarnsborgvej 11, Hillerød.

Studenterholdet 1924

25 års jubilarer

Studerterne 1939, nyspr.

Fru *Tove Dahl*, f. *Brinch*, Vestervej, Nordby, Fanø.
Fru *Gunbild Hansen*, f. *Christiansen*, Parcelvej 135, Virum.
Læge *Herbert Hansen*, Søndergade 4, Aarhus C.
Sognepræst *Jacob Holdt*, Fåborg pr. Varde.
Fru *Ruth Walker*, f. *Jensen*, 6 Rue 3 de Majo, Parede, Portugal.
Fru *Elsebeth Maegaard Nielsen*, f. *Larsen*, Soldalen 31, København Ø.
Landsretssagfører *Henning Vagner-Nielsen*, Vestergade 40, Odense.
Byretsdommer *Inger Margrethe Pedersen*, Ibsvej 62, Bagsværd.
Fru *Ina Bruskin*, f. *Petersen*, Fredensvej 50, Charlottenlund.
Fru *Lise Rasmussen*, f. *Rasmussen*, Hørve.
Bibliotekar, fru *Grete Brofeldt*, f. *Sørensen*, Gillesager 122. II, pr. Hvidovre.
Fru *Karen Andrea Andersen*, f. *Thomsen*, Højbo, Sandberg Østerskov, Vedbæk.
Cand. jur., fru *Lis Henriksen*, f. *Torlund*, Sønderlundsvej 25, Herlev.
Fru *Benedicte Smith*, f. *Traberg*, 6450 Brookslane, N.W., Washington 16, D.C., U.S.A.

Studerterne 1939, matm.

Fuldmægtig cand. jur. *Jørgen Albrechtsen*, Åbrinken 18, Virum.
Direktør *Ernst Andersen*, Långagervej 49, Glostrup.
Fru *Karen Margrethe Malmberg*, f. *Andersen*, Brovænget 2, Brønshøj.
Læge *Niels Bang*, Brørup.
Civilingeniør *Just Emil Borch-Jensen*, Frederiksborgvej 198, Roskilde.
Lærerinde, fru *Annelise Frederiksen*, f. *Christensen*, Stokkebrogård, Herlufmille pr. Herlufmagle.
Tandlæge, fru *Rita Dam-Ottosen*, f. *Dam*, Elmecallé 77, Taastrup.
Cand. pharm., fru *Ause Diederichsen*, f. *Haarsted*, Hummeltoftevej 168, Virum.
Læge, fru *Sigrid Erna Christiansen*, f. *Hansen*, Osted pr. Roskilde.
Repræsentant *Søren Bjerghansen*, Birkevej 8, Hedehusene.
Provisor *Henning Høgelund*, Grønningen 35, Thisted.
Forstkandidat *Torben Klüwer*, Borgergade 30, København K.
Civilingeniør *Knud Nielsen*, Rådmand Steins Allé 1, København E.
Fabrikant *Ernst Traugoit-Olsen*, Frederiksborgvej 153, Roskilde.
Landsretssagfører *Christian Rhedin*, Caroline Amaliesvej 32, Lyngby.
Ingeniør *Eric Sørensen*, Atlas Copco, Stockholm, Sverige.
Læge *Jens Tuxen*, Jernbanegade 13, Frederikssund.

Realisterne 1939

Fuldmægtig *Karl Erik Amdi*, Sallervej 9, Havdrup.
Overlærer *Svend Amdi*, Kaplevej 103, Virum.
Fru *Bodil Høj*, f. *Andersen*, Grønnevej 255 IV, Lyngby.
Børge E. Andersen, Tessebøllevvej 23, Herfølge.
Fru *Bente Degn Kristensen*, f. *Frederiksen*, Kildebakkegårds Alle 98, Søborg.
H. Egon Hansen, Parkvej 25 st., t. v., Taastrup.
Fru *Jytte Andersen*, f. *Hansen*, Bukkehøjgaard, Agerup pr. Roskilde.
Jørgen H. Hansen. Afg. v. døden.
Dyrlæge *Knud Hansen*, Lindevej, Viby Sj.
Knud Jacob, Langs Skolen 10, Frederiksværk.
Fru *Asirid Dueholm*, f. *Jensen*, Haderslev Seminarium, Haderslev.
Kaj Lykke Jensen, Nørgaardsvej 22 B.I. t.h., Lyngby.
Sognepræst *Ove Bruun Jørgensen*, Undløse præstegård pr. Tølløse.
Kommunelærer *Mogens Madsen*, Osted pr. Roskilde.
Bogholder *Julius Meier*, Peter Fruchensvej 2 st., Ålborg.
Fru *Grethe Hautorf*, f. *Kappelgaard Mikkelsen*, Rudkøbing.
Arkitekt *Preben Neve*, Baldersvej 7, Roskilde.
Mejeriejer *Børge V. Pedersen*, „Stjernebjerg“, Haraldsted pr. Ringsted.
Poul Pedersen. Afg. v. døden.
Fru *Liss Klisbüll*, f. *Rykov*, Røde Ege, Sønder-Ømme.
Fru *Rosa Rasmussen*, f. *Sørensen*, Dronn. Tværgade 23 III, København K.
Ingeniør *Hans Henr. Werner*, Engtoftevej 6, IV, København F.

Arkitekt *Ib Steen Andersen*, Ternevej 4, Holbæk.
 Fru *Tove Brøndum, f. Andersen*, Valmueemarken 31, Ålborg.
 Yrsa *Brisson*, Ohio, U.S.A.
 Dyrlæge *Dan Kundsøn Christensen*, Frederiksborgvej 128, Roskilde.
 Husholdningslærerinde, fru *Birthe Felding*, Kastrupvej 318, Kastrup.
 Sproglærer *Johannes Folker*, Softegade 16. III, København K.
 Fru *Anne Damkier, f. Guldberg*, Sortedam Dossering 89, København Ø.
Otto Bjørn Hansen, Algade 56, Skanderborg.
 Fru *Birthe Gerlif, f. Jensen*, Skovfaldet 2 P, Århus.
 Ekspeditionssekretær *Carl J. Due Jensen*, Søllerød Park, Blok 11 nr. 16, Holte.
Mogens Johansen, Gerskov pr. Otterup.
Peer Lauritzen, Skydehøjsgården 12 II t.h., Hørsholm.
 Overassistent *Peer Henning Petersen*, Høvedstensvej 22. II, Valby.
 Fru *Ellen Sandegaard, f. Poulsen*, Lyby via Hörby, Sverige.
 Kontorchef *Robert Dan Schmidt*, Søllerød Park 17, IV, Holte.
 Bøgholder *Tage Seersholm*, Ringegade 5, Store-Heddinge.
Anni Sørensen. Afg. v. døden.
 Fru *Bodil Billehøj, f. Sørensen*, Grimstrupvej 83, Næstved.

Jubilarer, der ikke er medlemmer af Roskildenser-Samfundet, kan blive det ved at indsende 10 kroner på vedlagte indbetalingskort. Anfør venligst afgangsåret og eksamen (Student eller realist).

Kontingent-indbetaling

Kontingentet er som hidtil kun 10 kr. årligt, endda kun 5 kr. de første 3 år efter afgang fra skolen. Medlemmerne bedes indtrængende snarest belejligt benytte det indlagte indbetalingskort efter dets bestemmelse. De, der måtte føle lyst og trang, har mulighed for samtidig at sende et bidrag til studie- og uddannelsesfonden eller til fonden vedr. værket om skolens historie.

Selv om kontingentet er lavt, er det alligevel

såre besværligt at trække den sidste ende i lænd. De 75 % af medlemmerne benytter indbetalingskortet, men resten må rykkes med et brev og et nyt indbetalingskort. Det får de næste 15 % til at betale. De sidste 10 % får så en opkrævning med portotillæg, og af dem betaler ca. halvdelen. Tilbage bliver 5 %, der slettes som medlemmer — med sorg.

Kære medlemmer! Gør venligst livet lidt lettere for bestyrelsen.

Betal kontingentet nu!

Generalforsamlingen 1963

Lørdag den 2. november holdt Roskildenser-Samfundet sin årlige generalforsamling i skolens festsal.

Formanden, *Hans Rønø*, rettede en tak til rektor *Tolderlund-Hansen*, fordi foreningen altid var velkommen på skolen. En særlig velkomst gav formanden foreningens æresformand, *Holger Rørdam*, den tidligere formand, direktør *Sprechler*, og tidligere bestyrelsesmedlem, grosserer *A. Melby*, hvorefter han overlod talerstolen til rektor, der som Roskildenser-Samfundets gode ven og støtte traditionen tro var blevet valgt til dirigent.

Rektor konstaterede den stadig stigende tilslutning til generalforsamlingen og bød alle velkommen på deres gamle skole. Derefter gav han ordet til formanden, som aflagde beretning og samtidig gennemgik regnskabet. Roars Kilde har fortalt, hvad der er sket i årets løb, men redaktionsudvalget overvejede at nedskære referaterne. Et underskud på regnskabet på ca. 1800 kr. havde ført til, at bestyrelsen havde besluttet, at alle jubilarer, mod hidtil kun 25 års jubilarerne fremtidig skulle betale deres kуверт ved festen. Dette ville give en bedre økonomi, og det havde ikke afskrækket nogen, idet der var tilmeldt lige så mange jubilarer som sædvanlig. 60-års jubilarerne er fortsat foreningens gæster ved festmiddagen.

Til festen på skolen den 9. marts for de fem sidste årgange var der tilmeldt lige så mange, som salen kunne rumme. Gennem disse fester har foreningen fået ca. 100 nye medlemmer.

Til dimittendfesten den 21. juni, var der tilmeldt 280 deltagere incl. forældre, lærere og bestyrelsesmedlemmer. Det var så mange, at vi måtte flytte til hotel Roar, da „Prinsen“ ikke kunne rumme så mange.

Roars Kilde var udsendt i 1400 eksemplarer, heraf 250 til dimittender og jubilarer.

Der var blevet købt præmieobligationer for grundfondens 1000 kr.

Medlemstallet var på 1160.

Skolens historie vil blive på mindst 500 sider. Satsen har kostet 5.700. Første korrektur var sendt til forfatterinden, *Ada Bruun Hoffmeyer*, som bor i Spanien, og der kommer stadig penge ind til dette formål. Der er 12.000 kr. til rådighed i fonden, men der vil blive sendt bestillingskort ud til alle medlemmer, så vi kan danne os et overblik over, hvor mange eksemplarer, der kan sælges. Forfatterhonoraret er betalt, men ikke korrektur, klischeer, tryk, papir og indbinding.

Foreningen har uddelt gymnastikpræmier til 3-g-eleverne med tre malmbægere og ni sølvbægere.

Roskildenser-Samfundets legat på 500 kr. var givet til Marianne Nørgaard, 3 g.

Formanden mindedes de medlemmer, der var gået bort i årets løb:

Ambassadør *Edv. Reventlov*, st. 01, grosserer *Ejler Petersen*, u. 93, ekspeditionssekretær *Aage Yde*, st. 34, overtrafikassistent *Carl Axel Voss*, r. 13, bankfuldmægtig *Esbern Gravesen*, r. 35, fuldmægtig *Knud Felding*, st. 30., ingeniør *Ove Brødsgaard*, st. 19, og tandlæge *Henrik Balslev*, r. 02.

Efter formandens beretning tog *Sprechler* ordet og sagde: Der er så store årgange af de unge, at det skal nok give unge medlemmer, og han ønskede tillykke med det store medlemstal. Han mente ikke, at der var nogen, som ville protestere imod at betale 25 kr. for skolens historie og syntes, bestyrelsen skulle se at få den ud hurtigt og ikke se så meget på, hvad det kostede. Iøvrigt bad han om på næste generalforsamling at få at vide, hvordan udgifterne havde fordelt sig. Desuden lykønskede han bestyrelsen med købet af præmieobligationerne og håbede, at de ville give udbytte, selv om chancerne nok var små. *Sprechler* takkede formanden for det store arbejde, han udret-

ter for foreningen. Med hensyn til stoffet i Roars Kilde fandt både han og de andre i forsamlingen, at det var udmærket, som det var.

Derefter tog rektor ordet og sagde, at der efter hans mening var en stigende interesse for Roskildenser-Samfundet blandt de unge. Han takkede foreningen for festen for de unge årgange og for dimittendfesten. Disse to fester holdes i samarbejde med foreningen og skolen, således at Roskildenser-Samfundet betaler underskuddet. I den forbindelse nævnte rektor, at der var kommet et forslag til foreningen fra en tidligere elev, Korsgaard Madsen, om, at man også inviterede 10-års jubilarene med til jubilarfesten. Det var et konkret forslag, som han bad bestyrelsen om at overveje. Om få år vil det dreje sig om ca. 150. Skolen er ved at udarbejde et kartotek over alle årgange, og om få år er man fremme ved 10-års jubilarene. Det er sket en adskillelse mellem jubilarfesten og dimittendfesten, fordi det ville være ganske uoverkommeligt at have de to fester sammen, da antallet af deltagere ville blive alt for stort. Der er ikke så mange lærere med til jubilarfesterne, men det skyldes, at flere af de lærere, der nu er på skolen, kun har været der i en kortere årække og derfor ikke kender jubilarene. Var der 10-års jubilare med, ville der sikkert komme flere lærere med til middagen.

Børge Svarre Nielsen sagde, at det var kedeligt, at der ikke var nogen forbindelse mellem jubilarene og de unge mere, fordi festerne er adskilte. Det er for dyrt for de unge med middagen, og det kan der ikke gøres noget ved. Vi burde sætte kontingentet op. Det er alt for billigt. Folk tror ikke, at de får noget for 5 og 10 kr., men vi savner de unge ved middagen og dansen. Han syntes, at bestyrelsen skulle overveje sagen nøje. Endvidere spurgte han, om gymnasieforeningens medlemmer var inviteret med til dansen.

Hertil svarede rektor, at de unge i år var dirigeret til skolescene. Tidligere var

der kommet unge ved halv elleve-tiden, men da middagen endnu ikke var færdig, var de gået igen.

Poul Harboe kunne godt se, at det var vanskeligt at samle alle til een fest, for så kunne vi ikke være på „Prinsen“, og det ville være kedeligt. Han syntes ikke, at middagen var for dyr i sammenligning med andre lignende fester, hvor det kostede 90 kr. At kontingentet stadig kun er 10 kr., undrede ham meget, og han foreslog det sat op til 10 og 20 kr.

Knud Svarre Nielsen erindrede om, at foreningen allerede i 1945 passerede 1000 medlemmer, så det var sløjt, at vi kun var 1160 nu. Årsagen er måske, at de unge ikke gider være sammen med de gamle. Iøvrigt mente han, at jubilarene selv burde være behjælpelige med at finde frem til deres kammerater. Det ville lette bestyrelsen med det meget store arbejde at finde frem til alle. Han lovede at lave et legat til realisterne af sin bonus, fordi der i øjeblikket kun er et til studenterne fra Roskildenser-Samfundet.

Rektor oplyste, at der til næste år vil være 178 dimittender og sagde iøvrigt: Kan vi bygge broen, som åbenbart er lidt svag, mellem de unge og de gamle ved at invitere 10-års jubilarene med, kan vi måske bygge en bro til fremtiden.

Rønø sagde hertil, at der herefter burde stå på indbydelsen, at alle er velkomne, også efter middagen. Han mente ikke, at kontingentet skulle sættes op. Foreningen skal ikke tjene penge, men bare få det til at løbe rundt.

Ole Andresen syntes, at Roskildenser-Samfundet kun skulle give et legat til en student, fordi der er flere studenter end realister.

Rektor gjorde opmærksom på, at der findes en del legater for realisterne på skolen.

Beretningen og regnskabet godkendtes.

Børge Svarre Nielsen aflagde beretning om lånesager. Med A. P. Andersens mindefond er der 52.299 kr. disponible. Der var indbetalt 5 lån i årets løb og ydet 5 nye lån à 2.000 kr. Der var ialt 34 lån ude i øjeblikket. De nye lån var givet

til to stud. art'er, en stud. polyt, en stud. med. og en ingeniør. A. P. Andersens mindefond har fået vedtægter, som blev gennemgået og vedtaget af forsamlingen. Der kan nu ydes lån både til gymnasiaster og til studerende. Svarre Nielsen opfordrede skolen til at agitere for lånevirkksomheden.

Sprecher takkede for beretningen om dette vigtige område af foreningens virke og anbefalede også agitation for lånene.

Rektor bemærkede, at lektor *Johannsen* gør opmærksom på lånene i timerne om erhvervsvejledning.

Forsamlingen godkendte beretningen om lånesager.

Bestyrelsen foreslog en ændring i vedtægterne om antallet af bestyrelsesmedlemmer. Det drejede sig om § 4, hvor der står, at bestyrelsen består af 11 af generalforsamlingen valgte medlemmer. Det, forslaget gik ud på, var at ændre tallet til 13, således at 5 og 6 afgår hvert andet år. De øvrige 2 skal repræsentere hver sit af de to sidste dimittendhold og afgå efter 2 år. Dette blev vedtaget.

Derefter var der valg til bestyrelsen. På valg var *Holger Rørdam*, *Erik Carstensen*, lektor *Johannsen*, *Svarre Nielsen*, *Birthe Juul* og *Ole Andresen*. De blev alle genvalgt. De to repræsentanter for de sidste årgange blev *Niels Felding*, som kom ind i bestyrelsen sidste år, og som nyt medlem for den sidste årgang *Arne Bjerg Nielsen*.

Esben Johannsen blev genvalgt som revisor.

Under eventuelt sagde *Esben Johannsen*, at han ville støtte *Svarre Nielsens* forslag om kontingentforhøjelse og bad bestyrelsen om at tage det op til overvejelse.

Da rektor lidt efter syntes, at generalforsamlingen var ved at opløse sig i almindelig munterhed, erklærede han denne for hævet med en tak til formanden og bestyrelsen og en opfordring til alle om at se sig rundt på skolen og i rektorboligen, hvor flaget var hejst i dagens anledning.

Formanden bragte sluttelig rektor en tak for udmærket ledelse af generalforsamlingen.

Stiftelses- og jubilæarfesten 1963

Festen blev som sædvanlig holdt i hotel Prinsens smukke sal, som gennem årene har været ramme om foreningens fester.

Formanden, *Hans Rønø*, bad velkommen og udtalte ønsket om, at man måtte få en festlig aften i skolemindernes gyldne skær. Foruden jubilæarerne, hvoraf der var kommet 50 % af de mulige, var der fra lærerkollegiet med rektor og fru i spidsen mødt en hel del flere end sædvanlig. Det var lektorerne fru *Lund*, *Whitta Jørgensen*, *Håbr*, *Kjær*, *Jespersen*, *Johannsen* samt adjunkt *Karen Laurup Nissen* og tidli-

gere adjunkt ved skolen *Emmy Olsen*, f. *Moes*. En særlig velkomst blev rettet til æresformanden *Holger Rørdam*, og tidligere bestyrelsesmedlem *A. Melby*.

Efter at jubilæarerne var blevet hyldet enkeltvis og klassevis, tog rektor *Tolderlund-Hansen* ordet. Han sagde blandt andet:

Kære jubilæarer! Nu er mange af jer i den alder, hvor det er jer, der skal tages mål af, når unge mænd forelsker sig i jeres teen-agere. Kan I stå for den prøve?

Vi lader vort måske lidt nærsynede blik

glide over de jubilerende damers rækker. Det er jo ikke mere ringlende vintergækker, bly violer og skære krokus. Det er roser — blussende roser, måske også nu og da lidt fyldige roser — det er syrener og guldragn, hele sommerens festlige flor — med lidt asters og georginer imellem. Men trøst jer! Den unge mand har ingen grund til at vige tilbage, så vidt jeg ved et flygtigt overblik kan se.

Det er mig en kær pligt at bringe en hilsen fra jeres gamle skole. Det er ikke gamle eksamensbeviser, vi er kommet sammen for at mindes idag. Vi er simpelthen kommet for at samles om det, vi har fælles. Først og fremmest med de kammerater, vi var på hold med, men også andre vi ikke kender, men er fælles med om vores skole. Lidt sentimentalitet blander der sig vel altid med glæden og hyggen ved et jubilæum. Det, der fylder jubilærer, er jo, som Aase Hansen kalder en af sine romaner: „Drømmen om igår“. Hun tager i denne roman netop sit udgangspunkt i skildringen af et 25-års studenterjubilæum. Det, der særlig har slået mig i bogen, og som jeg gerne her vil tage op, er bemærkningen: „Ingen af os var bestemt til at være skæbne for hinanden.“

På en vis måde har hun ret. Der er noget mærkeligt ved at være sammen nogle år og så totalt at miste hinanden af syne. Måske kan det synes fjøllet og sentimentalt at ville grave en fjern fortid op, fordi der er gået 25, 40 eller 50 år. Skolen havde dengang og har i dag som elever mennesker i deres mest modtagelige alder. Derfor er det et ansvarsfuldt job at være leder. Og såmænd også kammerat. For i en vis forstand er vi alle bestemt til og kan simpelthen ikke undgå at blive skæbne for de mennesker, vi færdes iblandt.

Jeg vil ønske jer tillykke med alt, hvad der her fra skolen kom til at præge jeres udvikling, så I nu kan se tilbage på den med tak.

Og jeg skal love jer, at vi skal arbejde for, at jubilæerne om 25, 40 og 50 år ikke forbander den skæbne de fik ved at blive elever på Roskilde Katedralskole.

Rektor sluttede sin tale med at udbringe et leve for Roskildenser-Samfundet.

En lang række jubilærer havde ordet i aftenens løb, og den første taler var *Karen Margrethe Schiøler*, f. Norup. Hun talte på 50-

års studenterjubilæernes vegne og takkede Roskildenser-Samfundet, fordi det havde kaldt kammeraterne sammen igen. En tak blev også rettet til skolen, og hun bad rektor om at sørge for, at de nuværende elever fik en lige så hyggelig barndom og ungdom, som hendes hold havde haft.

For de 50-års jubilerende realister talte *Georg Jervin*. Han savnede de unge dimitterender ved festen, men var klar over, at skolens vækst umuliggjorde dette. I hans tid var det Høffding og Georg Brandes' tanker, som satte deres spor på ungdommen. Alting forandrer sig i tidens løb, og i vore dage kan man vist sige, at „åndslivet har fået gas på drengen“. *Georg Jervin* sluttede med en tak til rektor, fordi han havde en fornemmelse af, at den samarbejdsånd, som rektor *Berthelsen* indførte, stadig eksisterer og bliver ført videre på skolen. Til sidst bad han om at få lov til at melde sig ind i Roskildenser-Samfundet, hvilket formanden øjeblikkeligt bevilgede.

Borge Willumsen bragte en hilsen fra 40-års studenterne. Han takkede foreningen for den smukke tradition med at holde jubilæum og sagde, at hans hold ikke var spor bitre over, at de var de første, som selv måtte betale for middagen. Når han læste Roars Kilde, var det ham påfaldende, hvor ofte gamle elever dvælede ved deres lærere. Når han selv tænkte på sine gamle lærere, mindedes han mest den ånd, som herskede på skolen den gang, og han sluttede med et leve for Roskilde Katedralskole.

Fra 40-års realistholdet talte *Ellen Dablem* og mindedes ligeledes med tak sine gamle lærere.

Derefter bragte lektor fru *Lund* en hilsen til eleverne fra 1938, som havde betydet meget for hende.

Realist 1938 *Hans Henning Jensen* sagde, at han ikke som de ældre jubilærer kunne mindes gamle originaler blandt lærerne. Eleverne fra for 25 år siden satte stor pris på deres lærere, hvoraf flere var til stede ved middagen, og han sluttede med at udbringe et leve for dem og ønske dem velkommen i originalernes række.

Ole Felding talte for 25-års studenterjubilæerne. Deres hold var også det første i en

ny skoleordning, og hvad man end kunne sige om den, så havde alle haft chancen til at lære noget, og hvad de havde lært, var hver især egen sag. Han sluttede med at bede forsamlingen lægge al deres varme og taknemmelighed i et leve for Roskilde Katedralskole og for Roskildenser-Samfundet.

Sidste taler var *Hans Weler* fra 1938, som havde læst rektors omtale af den nye skole-

ordning i Roars Kilde og ønskede held og lykke med den i fremtiden.

Til slut takkede *Rønø* alle, der havde haft ordet og derved været med til at gøre aftenen festlig.

Aftenen sluttede med dans, og formandens ønske om, at man måtte få en festlig aften i skoleminderens gyldne skær, lod til at være gået i opfyldelse.

Tre Backfische med kavalier

Den unge pige, man i dag på engelsk benævner en teenager, kaldte man, som ældre vil erindre, før i tiden på tysk en Backfisch, og på nedenstående billede fra 1909 ses tre sådanne i selskab med en ungersvend. De fire blev studenter fra Roskilde Katedralskole 1910, men på billedet går de endnu i 2. gymnasieklasse og er således omkring 17 år, en kendsgerning,

der synes at stå i udtalt modsætningsforhold til pigebørnernes faldvoksne antræk i tidens mode, der tilsigter at tilsløre alle ungdommens legemlige ynder. Dog ud af al camouflage titter søde pigeansigter, der røber Backfischen.

Det er et vinterbillede, derfor pelsværk på hattene, muffer til hænderne og overstykke. Så-

dan skulle unge piger dengang pakkes ind for at være fikse, hvad der som bekendt er ensbetydende med at være den til enhver tid herskende mode følgagtig.

Hvem er de så? Går vi fra venstre til højre har vi først Zelma Bay, der var datter af en fhv. proprietær, der boede i Hersegade. Hun blev senere gift med psykiateren J. Chr. Smith, der i 1950 døde som overlæge ved Sct. Hans Hospital. Hun blev endda gift med ham to gange, idet hun efter at være skilt fra ham, blev gift med ham igen, hvad der er en ligeså smuk som sjælden udgang af en skilsmisse, hvorfor den her skal noteres. Zelma Smith f. Bay er for nogle år siden afgået ved døden.

Den næste pige i rækken hedder Betsy Skaarup. Hun var datter af en præsteenke, der med flere uforsørgede børn vel ikke har siddet altfor fedt i det, men som efter billedet at dømme har sat en ære i at holde sin datters påklædning på højde med kammeraternes. Hun blev gift med læge Maaløe i Valby, der døde tidligt. Fru Betsy Maaløe f. Skaarup lever i bedste velgående og er altså i stand til at sammenligne nutidens teenagers tøjmassige og anden bevægelsesfrihed med sin egen ungdoms ditto. Vær vis på, at pigebørnene blev kørt stramt dengang. Der var ikke ret meget, de kunne, hvis de skulle gå for at være pæne piger.

Nummer tre hedder Lili Matthissen og var datter af den digre og ansete etatsråd og købmand Emil Matthissen. Hun døde allerede i 1953 efter i mange år at have overlevet sin mand, civilingeniør Schaldemose, Hellerup.

Den landligt udseende yngling hedder Frandsen og var gårdmandssøn fra Slagelseegnen. I skoletiden boede han i pension i Roskilde. Han bærer et energisk og selvbevidst ansigtsudtryk til skue og bragte det da også temmelig vidt, idet han som læge og dr. med. endte som medicinaldirektør, der er en af de stillinger, der kun er een af og derfor svært at opnå; men den højtbegavede Frandsen fik den, og da han for et par år siden faldt for aldersgrænsen, havde bondedrengen på billedet forlængst taget form af fuldendt verdensmand.

De unge mennesker er på vej hjem fra skole. Bøgerne bæres i rem. Inden de skiller på hjørnet af Allehelgensgade og Læderstræde, har en klassekammerat, der må have været en af amatørfotografens pionerer (husk, vi skriver 1909), taget et billede af dem. Bag dem har vi indgangen til Allehelgensgades Kaffe-Magasin og yderst til venstre den ældre Schmeltz Stiftelse. Vejbelægningen er i orden for al fremtid. Troede man da. Fandtes der måske et mere uopslideligt materiale til gader end brosten? Nej, vist ikke nej.

Hans Rørd.

Festen for de 5 yngste årgange

Også i år fik festen for de unge et vellykket forløb.

Den 9. marts kl. 18,30 samledes ca. 120 studenter og realister fra årgangene 1958—63 i skolens lovsangssal, som gymnasiasterne havde lavet om til en troldeskov. Salens pyntning, som gjorde stor lykke, havde kostet megen fantasi og mange timers arbejde.

Efter at have fået lejlighed til at hilse på hinanden og de fremmødte lærere marcherede alle over gaden til gymnastiksalen, hvor smørbrødsbordene stod dækket.

Rektor indledte her med en velkomst til „de gamle“ og overgav derefter toastmasterhvervet til student fra 1963, Arne Bjerg-Nielsen.

Spisningen fik et fornøjeligt og afvekslende forløb med taler og sange, og den gode stemning fortsatte aftenen igennem, hvor man dansede til et populært orkester, afbrudt af tre l'g'ers morsomme underholdning.

Mange unge mødte først efter spisningen, så midt på aftenen var det ved at knibe med pladsen i salen og de tilstødende klasseværelser, hvor der serveredes øl og sodavand.

Translokationen 1964

Et væld af grønne grene og forsommerens blomster smykkede tribunen, og en duft af jasminer bredte sig i den store Roskildehal ved årets translokation. Lidt „forsommer“ lød også højlydt blandt publikum, idet et lille barn med sin pludren blandede sig i rektors tale. Det forstyrrede så meget, at rektor måtte bede den lille fredsforstyrrer om at pludre videre uden for, og samtidig fortalte, at han selv engang havde måttet forlade Lindevangsskolen af samme grund.

Som sædvanlig kom rektor ind i salen efterfulgt af alle dimittenderne og sko-

lens fane. Fanen stod på tribunen under hele translokationen og blev skiftevis holdt af den pige og dreng fra 2. g, som havde den højeste karakter.

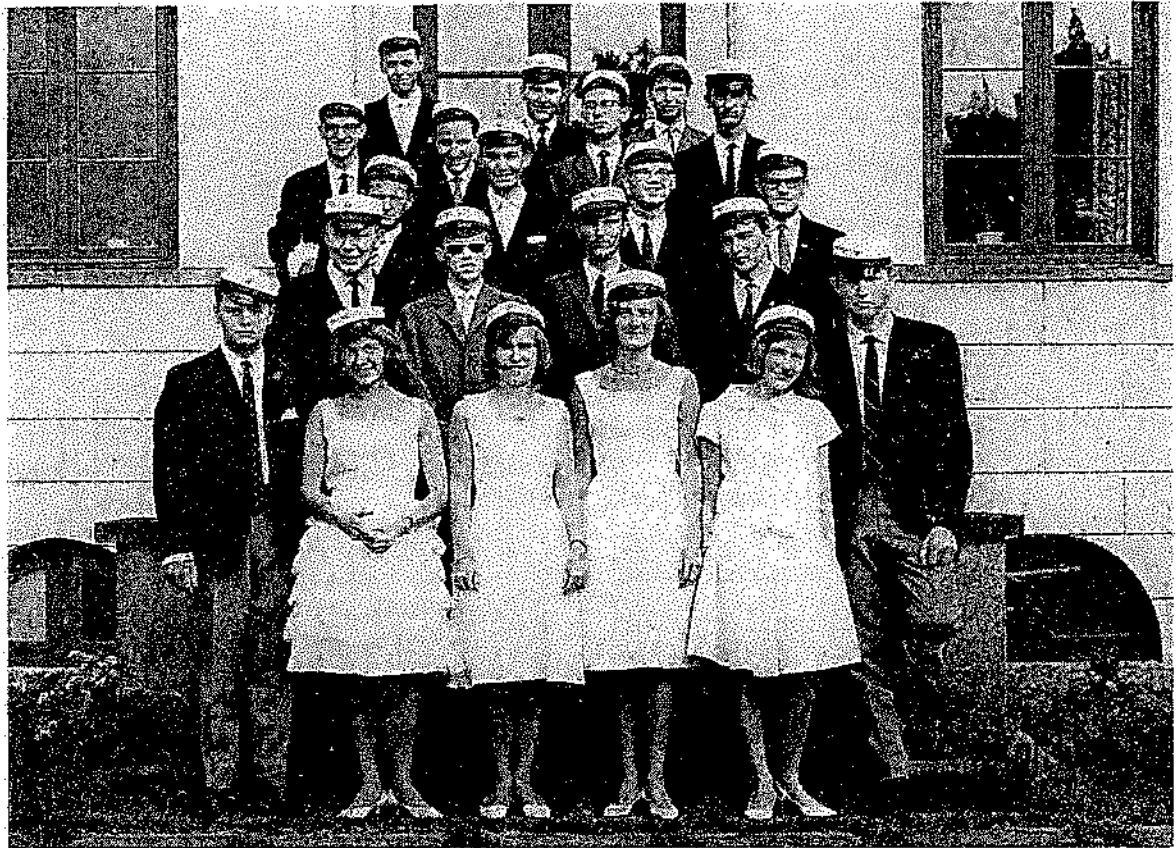
Det var et vældigt hold dimittender, som besatte de tre første stolerækker. 158 studenter og 20 realister. Ialt var der i hallen ca. 1600 elever, forældre, lærere og andre interesserede, så det er nok den største translokation i skolens historie.

Rektor *Tolderlund-Hansen* bød kort velkommen og rettede en særlig velkomst til repræsentanter for Roskilde Katedralskoles venner, og for Roskildenset-Sam-

III mn. u: Forreste række: *Knud Pøntoppidan Thyssen, Annelise Bech Hausen, Annette Bruhn, Bente Sørensen, Helle Wichmann, Aase Blume, Inger Bonnesen, Peter Tuxen.* Anden række: *Finn Hjørth Madsen, Erik Johnson, Ib Pedersen, Peter Klarskov.* Tredje række: *Bjarne Bjerregaard Sørensen, Torben Bølge, Ole Larsen, Flemming Chr. Pedersen.* Fjerde række: *Peter Lange, Klaus Færgemann, Leif Hansen, Steen Refstrup Mulbjerg.* Femte række: *Tom Ditlevsen, Niels Hessel Andersen, Aage Schmidt.*

III mn. x: Forreste række: *Jørgen Hindbøde, Marianne Gleemann, Inge Lise Kjøbek, Kirsten Reisby, Solveig Faurholt Pedersen, Søren Neergaard.* Anden række: *Søren Møller, Dennis Madsen, Kurt Madsen, Ole Bruun.* Tredje række: *Erik Mortensen, Preben Hansen, Poul Erik Grønhøj, Peter Kr. Nørgaard Mortensen.* Øverst: *Jørn Wanack, Kjeld Raben, Allan Petersen, Peter Clemmensen, Svend Madsen, Henning Olsen, Palle Jensen.*

fundet samt takkede adjunkt *Hauser* for udsmykningen af hallen. Det var første år, den nye karakterskala var taget i brug, og sammenlignet med tidligere år var resultatet over middel, hvilket måske også skyldtes, at det havde været et godt hold.

Derefter uddelte rektor eksamensbeviser til alle de mange dimittender, som defilerede forbi på tribunen i en uendelig lang række og fik både deres bevis og et håndtryk.

Roskildenser-Samfundets formand, *Hans Rønø*, beklagede, at man måtte sige farvel til flere af skolens gode gamle traditioner, bl. a. translokationen i skolegården, men udviklingen har været sådan, at der ikke mere er plads på skolen til alle de mange mennesker. Han uddelte derefter Roskildenser-Samfundets le-

gat til *Allan Andersen*, 3 g y, og mindede desuden om foreningens lånefond, som dimittenderne kan søge. Han oplyste endvidere, at en af skolens tidligere lærere, nu afdøde lektor *Schoustrup*, havde stiftet et legat for en mandlig klassisk-filologistuderende. Den dag, der er en ansøger, ligger der et legat parat til ham.

Rektor *Tolderlund-Hansen* uddelte derefter legater, stipendier og bogpræmier, før han holdt talen til de unge. I sin tale kom rektor ind på tidens teenage dyrkelse og fremhævede, at de ting, der for teenagerne er udtryk for individualisme, ret beset er en nøje gennemtænkt politik fra erhvervslivets side. Rektor ønskede for dimittenderne, at de måtte få lykke til at sætte sig mål, som rækker ud over hverdagens lille, trygge verden.

Den traditionelle tak fra dimittenderne

blev bragt af student *Aage Schmidt* fra Køge. I den talen udtalte rektor sin glæde over, at det netop var en Køge-mand, der skulle takke, fordi det i år var sidste gang, skolen havde elever fra Køge.

Aage Schmidt sagde: I mere end 900 år har skiftende rektorer og lærere ved denne lærde skole hvert år ved denne tid set et stadig stigende antal disciple stå her ved translokationen med eksamensbeviset — adgangshjemmelen til fremtiden — i hånden. Ser man bort fra, at vi som det første kuld af dimittender stiftede bekendtskab med den nye karakterkalas vidtspændende muligheder, så er der såvist intet pioneragtigt ved vor centrale placering i dag.

Men til trods herfor føler vi det all-

gevel, som om der over denne højtidelighed svæver noget uforklarligt — erkender mere eller mindre ubevidst en følelse af usikkerhed og aner, at denne herlige post-eksaminale tid med al dens fest og glæde også kræver sin pris. En afsluttende eksamen betyder ikke blot et skridt henimod det endelige mål. Den betegner tillige afslutningen på et tidsløb, og den pris, vi idag betaler, er altså ikke mere at skulle være elever på Roskilde Katedralskole.

Det er naturligt, at folk, der som vi, står for at skulle give sig fremtidens ukendte land i vold, søger opstilling af en status over den forgangne tid for at få klarhed over, hvad der fra denne tid kan hentes til brug under videre færd. Når vor tid på skolen har været så god

III m. y: Forreste række: *Hanne Nielsen, Bodil Skotte, Anne Frank, Karen Ellitsgaard, Helle Hansen, Bodil Pedersen, Merete Jensen, Marianne Friis*. Anden række: *Allan Andersen, Mogens Lerbech Jensen, Ole Jensen, Jens Anton Filtenborg*. Tredje række: *Jan Kondrup, Hans Borglykke, Poul Bartels, Peter Byberg*. Fjerde række: *Mogens Hansen, Bjørn Jørgensen, Bjarne Skou Anthonen, Jørn Larsen*. Øverst *Jens Ahlgren, Lasse Appequist, Ole Rasmussen*.

III mn. z: Forreste række: Birthe Bjerager, Else-Marie Platz, Birgitte Boeskov, Jette Sandel, Karen Rasmussen, Eva Jørgensen, Lene Sørensen. Anden række: Knud Thyge Pedersen, Jens Michaelsen, Stig Andersen, Per Christoffersen. Tredje række: Niels Klinkby Pedersen, Bjarne Nielsen, Ove Toft Jørgensen, Povl Abrahamsen. Fjerde række: Bjarne Stig Andersen, Jørgen Bøje Nielsen, Erling Møller Pedersen, Søren Beck. Øverst: Søren Nielsen, Ole Buur, Villy Ingolf Hansen. (Lars Heerfordt var ikke til stede.)

og harmonisk, skyldes det ikke mindst, at man fra rektors og lærernes side har formået at tilvejebringe et meget værdifuldt tillidsforhold lærere og elever imellem. Dette hænger givetvis sammen med vore læreres forståelse for og erkendelsen af vore forskellige måder at reagere på i forskellige situationer. Aldrig har jeg mærket forsøg på fra lærernes side at få vore afvigende synspunkter ind under forudfattede meningers bånd.

Denne tolerance og forståelse har været stærkt medvirkende til at gøre vore skoleår her så lykkelige, men herudover kan man tillige se en livsholdning, som man kan tage ved lære af.

Aage Schmidt sluttede med på sine kammeraters vegne at takke for en række herlige og begivenhedsrige år.

Translokationen sluttede med, at alle sang „Hvor Isefjordens bølger“, hvorefter man gik hver til sit for at påbegynde sommerferiens glæder.

III ns. a: Forreste række: Benny Crome Christensen, Merete Hjortso, Kirsten Saabye, Kirsten Merete Nielsen, Vibeke Nielsen, Jette Frantzen, Henning Møller Christensen. Anden række: Inger Benedicte Munck, Bodil Vind, Jonna Lamot, Inge Jeanette Jensen. Tredje række: Lise-Lotte Asmund Jensen, Susanne Budde, Elly Jørgensen, Birthe Egelund Nielsen, Inger-Lise Küster. Fjerde række: Inger Dorpb, Line Agerlin Kjelleu, Jytte Kirsten Nielsen, Mariann Bechsgaard, Dorte Kristiansen, Anders Nordbo. Øverst: Jens Kromann, Erik Poulsen.

Til dimittenderne 1964

Når I alle modtager „Roars Kilde“ med billeder af jeres hold, er det for at animere jer til at blive medlemmer af Roskildenser-Samfundet.

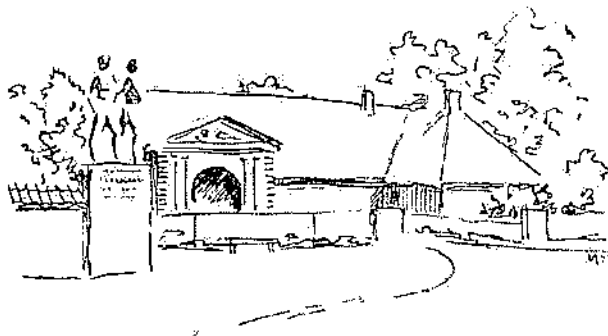
Kontingentet er kun 5 kr. om året de før-

ste 8 år efter afgang fra skolen, og man bliver medlem ved at udfylde og afsende vedlagte indbetalingskort med angivelse af navn, adresse og eksamen (student eller realist), altså St. 1964 eller R. 1964.

III ns. b: Forreste række: Helga Bugge, Ebba Pilmann, Birte Fog Larsen, Merete Justesen, Lis Jonsen, Maj Greibe Kragh Hansen, Lise Hors, Lisbeth Bechmann Hansen. Anden række: Else Marie Kloppenborg, Bente Kobberø, Hanne Trantner, Lene Christensen, Britta Quistgaard Mikkelsen. Tredje række: Elisabeth Thorberg Wagner, Susanne Vogelius, Johs. Cramer Møller, Arne Schledermann, Bille Thøgersen. Fjerde række: Hans Vestager Hansen, Ib Michael Rasmussen, Niels Hemming Frandsen, Henrik Wüthøft Jensen.

Realister: Esther Vibeke Abrensberg, Elisabeth Berner, Ida Charlotte Bilde, Ole Herman Bøggild, Kirsten Anna Christensen, Ulla Riis Christiansen, Niels Christoffersen, Vivian van Deurs, Jane Hansen, Johannes Steen Hatorp, Jørgen Dyhdahl Jensen, Lars Erik Josephsen, Ulla Vinther Kristensen, Jytte Lægdsgaard, Svend Eván Nielsen, Lene Malskær Olsen, Steen Peiding, Ingrid Elisabeth Poulsen, Per Søgaard, Inge Brix Vestergaard.

III ns. c: Forreste række: Birgitte Grøn Johnsen, Else Marie Bruun, Birgitte Aarso, Anette Pedersen, Inge-Lis Bjørna Hansen, Birgit Christensen, Ingelise Rasmussen, Inge Bruus Larsen. Anden række: Lene Lundør, Birgitte Kristiansen, Aase Damsgaard Olsen, Lillian Skydsgaard Njelsen, Lis Rasmussen. Tredje række: Niels Winzentsen, Lisbeth Jensen, Lene Lelling Kristiansen, Kirsten Møllegaard Hansen, Anette Zuschlag. Fjerde række: Søren Aagaard, Martin Vanghilde Hansen, Jørgen Holst Petersen, Marianne Kølgaard.

DIMITTENDFESTEN

Til dette års dimittendfest på hotel Róar var der mødt 100 flere end sidste år. Rektor *Tolderlund-Hansen* bød velkommen til dimittenderne, deres forældre og de 22 lærere og fremhævede, at uden Roskildenser-Samfundets medvirken ville det ikke være muligt at holde denne store fest.

Hans Rønø bød velkommen på Roskildenser-Samfundets vegne og overrakte senere *Oxholms* legat til student *Marianne Clemann*.

Lektor *Bendix* talte til studenterne. Han mindede dem om, at skolens opgave er at skabe et helhedsindtryk. En lærers første møde med en ny klasse virker som noget hemmelighedsfuldt, men tre år efter er den samme klasse blevet til en hel række personligheder. Nu havde alle fået den hvide hue, men mon det samtidig også betød, at de unge bedre kunne kende forskel på ægte og uægte autoritet? Ungdommen vil gerne bruge sine kræfter, og kamp skal der til, hvis man vil klare sig. Lektor *Bendix* sluttede med et leve for årets studenter.

Pastor *Møller* lykønskede realisterne med den overståede eksamen. Ordet real er i familie med realisme, d.v.s. at være saglig, sagde han. I har det store fortrin frem for studenterne, at I får lov til at tyvstarte i livet to år før de. Skolebygningen er ikke særlig køn, men om nogle år vil den sikkert forekomme jer lyserød. Lad os slutte med et leve for skolen.

Derefter tog rektor igen ordet og udbragte et leve for det første hold klassisk filologiske studenter i 60 år.

Redaktør *Stefan Vogelius* bragte en hilsen til skolen fra alle forældrene. Han misundte lærerne, fordi de havde været fælles om de unge i disse år. Foruden de almindelige skolefag er der endnu et, nemlig menneskelighed. Når de unge dimittender nu frygtløst kaster sig ud i livet, vil de sikkert klare sig godt, fordi de lærere, de har haft, har været menneskelige. Det usynlige fag har været til stede her på skolen. Redaktør *Vogelius* sluttede med at tildele rektor karakteren 13 i form af lige så mange roser og udbragte tilsidst et leve for den ånd, der hersker på skolen.

En af studenterne, *Hans Vestager Hansen*, bragte på sine kammeraters vegne en hilsen til skolen. Hans tale findes andetsteds i bladet.

En af årets studier, *Merete Hjortso*, gjorde det kunststykke at underholde forsamlingen ved at synge i det efterhånden meget varme og tiltrængte lokale. Med sin yndige stemme sang hun Mozart, Grieg og Schubert, accompaneret af lektor *Håhr*. Da begejstringen havde lagt sig, takkede lektor *Håhr* hende, idet han sagde, at det både var første og sidste gang, han havde haft en elev, som han ikke kunne lære noget, fordi hun kunne det hele i forvejen. Han takkede hende også, fordi hun altid var villig til at synge — også denne aften efter at have været på vulkaner hele dagen og natten før. Tilslut overrakte han hende en bog som tak.

Efter middagen og kaffen blev der danset, og rektor åbnede ballet med en af studierne i den traditionelle polonaise.

Nyt bestyrelsesmedlem

I følge de nye vedtægter skal der nu være to bestyrelsesmedlemmer fra de to sidste år-gange, således at der afgår en hvert år og en ny kommer ind. Det sidste nye medlem af bestyrelsen blev *Arne Bjerg-Nielsen*, st. 1963. Vi byder ham velkommen og håber på et godt samarbejde.

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1963—31. juli 1964

A. Kasseregnskab

Driftsfonden

Bank, giro- og kassebeholdning 1. august 1963	kr.	2.260,39
<i>Indtægter i regnskabsåret:</i>		
Medlemskontingenter	kr.	10.675,91
Ahlefeldts legat	„	546,59
Renter af bank- og postkonto	„	135,31
		<u>11.357,81</u>
		kr. 13.618,20
<i>Udgifter i regnskabsåret:</i>		
Stiftelsesfesten 2. november 1963	kr.	1.348,37
Festen på skolen 23. april 1964	„	269,06
Dimittendfesten 21. juni 1964	„	1.381,87
Roars Kilde nr. 45	„	4.464,55
Gymnastikpræmier	„	595,90
Gaver	„	277,50
Roskildenser-Samfundets legat	„	500,00
Administration	„	2.880,85
		<u>11.718,10</u>
Bank-, giro- og kassebeholdning 31. juli 1964	kr.	<u>1.900,10</u>

Fonden vedr. udgivelse af skolens historie

Sparekassebeholdning 1. august 1963	kr.	13.031,07
Renter af sparekassebeholdning	„	303,32
Renter af obligation	„	120,00
Gaver fra medlemmer	„	2.484,00
		<u>15.938,39</u>
Sats og korrektur	„	9.823,01
Sparekassebeholdning 31. juli 1964	„	<u>6.115,38</u>

Waldemar Oxholms legat

Sparekassebeholdning 1. august 1963	kr.	167,27
Renter af sparekassebeholdning	„	6,42
Renter af obligationer	„	105,00
	kr.	278,69
Legatportion	kr.	100,00
Gebyr	„	5,50
	„	105,50
Sparekassebeholdning 31. juli 1964	kr.	173,19

Overlæge Sjøbergs boglegat

Sparekassebeholdning 1. august 1963	kr.	259,58
Renter af sparekassebeholdning	„	12,21
Renter af obligationer	„	200,00
Sparekassebeholdning 31. juli 1964	kr.	471,79

Studie- og uddannelsesfonden

Sparekassebeholdning 1. august 1963	kr.	9.142,94
Renter af sparekassebeholdning	kr.	332,36
„ „ obligationer	„	655,00
„ „ udlån	„	1.080,58
Gaver fra medlemmer	„	419,00
Afdrag på lån (+ 8 lån)	„	14.550,01
	„	17.036,95
	kr.	26.179,89
Nye lån (+ 7 lån)	kr.	12.500,00
Administration	„	500,00
	„	13.000,00
	kr.	13.179,89
<i>A. P. Andersen og hustru mindefond</i>	kr.	43.156,10
Renter af kassebeholdning	„	2.454,49
	„	45.610,59
<i>Lektor Schoustrups legat</i>	kr.	2.063,00
Renter af sparekassebeholdning	„	117,33
	kr.	2.180,33
Legatportion	„	1.000,00
	„	1.180,33
Sparekassebeholdning 31. juli 1964	kr.	59.970,81

B. Formueregnskab

Grundfonden:

Premieobligationer:

5 stk. 1948 blå a 50 kr.	kr.	250,00	
5 „ 1959 grønne a 50 kr.	„	250,00	
50 „ 1962 gule a 10 kr.	„	500,00	kr. 1.000,00

Driftsfonden:

Postkonto nr. 7150	kr.	24,63	
Roskilde Landbobank B nr. 29.197	„	1.181,39	
Roskilde Landbobank D nr. 6853	„	304,18	
Kassebeholdning	„	389,90	„ 1.900,10

Fonden vedr. udgivelse af skolens historie:

Roskilde Sparekasse C nr. 84.747	kr.	6.115,38	
Kr. 3.000 Dansk Statslån S 1987	„	3.000,00	
Metalværdi af indkøbt sats	„	3.466,20	„ 12.581,58

Waldemar Oxholms legat:

Roskilde Sparekasse C nr. 66.980	kr.	173,19	
Kr. 3.000 3½ % Ny jydsk Købstads Crf. 9. serie	„	3.000,00	„ 3.173,19

Overlæge Sjøbergs boglegat:

Roskilde Sparekasse D nr. 25.874	kr.	471,79	
Kr. 5.000 4 % Østift. Kreditf.	„	5.000,00	„ 5.471,79

Studie- og uddannelsesfonden:

Roskilde Sparekasse C 80.105 og B 970	kr.	13.179,89	
1.000 kr. 4½ % Østift. Kreditf. 13. serie	„	1.000,00	
7.000 kr. 4 % Østift. Kreditf. 16/1	„	7.000,00	
5.000 kr. 4 % Ny jydsk Købstad Crf. 9. serie	„	5.000,00	
2.000 kr. 4 % Statslån S. 1987	„	2.000,00	
1.000 kr. 5 % Østift. Kreditf. 15/2	„	1.000,00	
Udestående lånemidler (33 lån)	„	55.100,00	
Roskilde Sparekasse D 59.572 (A. P. Andersen og hustrus mindefond)	„	45.610,59	
Roskilde Sparekasse D 60.536 (lektor Schoustrups legat)	„	1.180,33	„ 131.070,81
			kr. 155.197,47

Roskilde, den 28. september 1964.

HOLGER RØRDAM   HANS RØNØ   CARINA ANDERSEN-ROSENDAL
MØGENS RØEST-HANSEN   SVEND JOHANNSEN   B. SVARRÉ NIELSEN
BIRTHE JUUL   GRETHE SIECK   ERIK CARSTENSEN
SVEN JOHANSEN   OLE ANDRESEN   NIELS FELDING   ARNE BJERG-NIELSEN

Undertegnede har gennemgået regnskaberne for grundfonden og driftsfonden, regnskabet for fonden vedr. udgivelse af skolens historie, Wald. Oxholms legatregnskab og overlæge Sjøbergs boglegatregnskab for året 1963—64 med tilhørende bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

Størrelsen af kontingentrestancer er ikke konstateret.

De anførte obligationer, indlånsmidler og beholdninger til stede.

Fra Roskilde Sparekasse, der administrerer studie- og uddannelsesfonden, foreligger revideret årsregnskab.

Roskilde, den 12. oktober 1964.

ESBEN JOHANSEN

INGRID WOLL

»KILDEKALK«

Undervisningsministeriet er kommet til den erkendelse, at der ikke er plads nok til en ny skolebygning omkring den nuværende skole. Efter alt at dømme flytter Roskilde Katedral-skole bort fra sin gamle plads ved domkirken. Den indre by kan ikke afgive tilstrækkelige arealer til en tidssvarende gymnasieskole, og da skolen selv ejer hele 42,3 ha jord på Holbækvej, fra gammel tid kaldet Eng- og Flengmarken, er der planer fremme om at bygge en skole derude. I næste nummer af Roars Kilde vil planerne blive udførligt omtalt.

★

SKOLENS HISTORIE, skrevet af dr. phil. *Ada Bruun Höffmeyer*, er næsten færdig og vil til generalforsamlingen ligge klar til trykning. Det bliver en righoldig bog på ca. 350 sider med meget billedstof, som forhåbentlig vil interessere alle gamle roskildensere. Prisen vil antagelig blive 30 kr. Nærmere oplysninger vil blive forelagt på generalforsamlingen. Bestillingskort vil blive tilsendt hvert enkelt medlem sammen med en pr. 1. januar ajourført medlemsliste.

★

Ansøgninger om lån fra Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond stiles til bestyrelsen og sendes til et af legatudvalgets medlemmer: Landsretssagfører *Børge Sværre Nielsen*, Dr. Margrethesvej 45, Roskilde, eller lektor *Svend Johannsen*, Allehelgensgade 13, Roskilde. Der kan ydes lån både til studerende og skolens elever. Nærmere oplysninger fås hos legatudvalget. Der er i årets løb ydet syv nye lån på tilsammen 12.500 kr.

★

Roskildenser-Samfundets legater og præmier:

Jens Ulrich Krømann har fået 1.000 kr. af lektor Schoustrups legat til en mandlig klassisk-filologi-studerende.

Marianne Clemann har fået Oxholms legat på 100 kr.

Allan Andersen fik ved translokationen Roskildenser-Samfundets legat på 500 kr.

Gymnastikpræmierne, som består af malm-bægre og sølvbægre, er blevet tildelt:

Sys Nielsen, Susanne Vogelius, Anette Pedersen, Birgitte Grøn Johansen, Annette Bruhn, Marianne Clemann, Inge Lise Kjøbek, Jette Sandel, Vivian van Deurs, Jørgen Ablgren, Lasse Appelquist og *Carl Peter Bohn*.

★

Den 10. december sidste år fyldte Roskildenser-Samfundets æresmedlem, fru *Emmy Werner*, 75 år. Fru Werner, der var gift med den meget afholdte lektor Axel Werner, som døde 1955, opholder sig på Roskilde Sygehjem, Vindingevej, hvor foreningens formand på fødselsdagen aflagde besøg og medbragte en gave fra Roskildenser-Samfundet med tak for mange års værdifuldt arbejde i foreningens tjeneste.

★

Artiklen „Tre Backfiche med kavalere“ er et afsnit i en lige udkommet rigt illustreret bog med gamle Roskildeminder af Roskildenser-Samfundets formand, *Hans Rønø*. Den indeholder mange morsomme træk fra gamle tider og vil sikkert interessere alle roskildensere, både nuværende og tidligere. Titlen er: Glimt fra det gamle Roskilde i tekst og billeder, og den kan købes i alle boghandlere.

★

To tidligere elever fra skolen har taget doktorgraden. Det er universitetsadjunkt *Benedikt Otzen*, som er blevet dr. teol. ved Aarhus universitet, og lektor *Elias Bredsdorff*, som blev dr. phil. ved Københavns universitet.

★

Forårsfesten for de sidste årgange vil antagelig få et andet forløb end tidligere. Hvordan den bliver, er ikke helt klarlagt endnu, men så meget er givet, at der ikke bliver spisning.

★

Ægteskab er indgået mellem lektor *Whitta Jørgensen* og *Lise Møller Sørensen*, st. 1963.

I skolens årsskrift står der følgende om lokaleproblemerne: For at imødekomme behovet har man projekteret oprettelse af 8. Ig. er (4 sproglige og 4 matematiske). Der regnes med nysproglig og klassisk-sproglig, matematisk-fysisk og naturfaglig gren i IIg. I år har man haft et enkelt russiskhold med 17 elever; til sommer regnes med to store hold, ialt ca. 40.

Da lokalemulighederne i forvejen er udnyttet til det yderste, arbejdes der med inddragelse af bibliotekslokalet til undervisning (historielokale). Den ældre og lidet benyttede del af bogsamlingen vil blive deponeret. Den benyttede del af biblioteket tænkes installeret på 1. sal i ejendommen Bondetinget 1, så snart disse lokaler, som er udlejet, kan frigøres. Skolen har altså i det forløbne år måttet fortsætte kampen med lokalemangelen og må regne med at skulle det en tid endnu. Med planerne om opførelse af en ny bygning er der dog arbejdet videre, og der synes at være en reel lysning.

★

I november opførte elever fra IIg. instrueret af lektor *Krukenberg* Soyas: „Parasitter-

ne“ ved fire forestillinger. Lektor *Whitta Jørgensen* malede sammen med nogle elever dekorationerne, og kostumeringen klarede i alt væsentligt ved hjælp af skolens private teatergarderobe. Den har også i år modtaget velkomne gaver fra interesserede og gør det gerne i fremtiden. Skolen har efterhånden en hel del, men kan bruge meget mere.

★

Under en maleriudstilling på Roskilde Bibliotek leverede skolens elever den 20. oktober 1963 „musik blandt malerier“ ved en strygertrio og et blokfløjteensemble. Dette sidste medvirkende tillige ved julekoncerter i Hvalsø kirke og i Herslev kirke.

★

Det var en skuffelse, at der ikke meldte sig et tilstrækkeligt antal elever til musiklinien; skolen har „grønt lys“ for dens oprettelse, hvis mindst ti elever vælger denne retning.

★

Roskildenser-Samfundets stiftelses- og jubilæumsfest holdes altid 1. lørdag i november måned.

INDHOLD

Løjtnant Vald, Jensen — in memoriam	1
Når katedralskolelæreren falder i søvn i timerne	2
Sæt klassekammeraterne stævne	5
Hroar og Pallas gennem tiderne	6
Non scholæ, sed vitæ discimus	10
„A. P. Andersen og hustrus mindefond“	11
Årets jubilærer	12
Kontingent- indbetaling	15
Generalforsamlingen 1963	16
Stiftelses- og jubilærfesten 1963	18
Tre Bäckfische med kavalier	20
Festen for de 5 yngste årgange	21
Translokation 1964	22
Dimittendfesten	29
Roskildenser-Samfundets regnskab	30
Kildekalk	33

ROARS KILDE
Udgivet af Roskildenser-Samfundet
Redaktør: Karen Andersen-Rosendal,
Vesterbrogade 71, København V.
Christian Stigaards Bogtrykkeri, Roskilde.

